

1. ÚVOD

2. INFORMACE Z OBCÍ

- OBEC STARÝ HROZENKOV
- OBEC VÁPENICE
- OBEC VYŠKOVEC
- OBEC ŽÍTKOVÁ

3. FARNÍ OKÉNKO

- Hodové zamyšlení

5. KULTURA A FOLKLÓR

- Mužský pěvecký sbor z Vápenic
- Vítání občánků
- Kopaničárské slavnosti
- Čečera
- FS Kopaničár a DFS Kopaničárek
- Gajdoši z Kopanic

6. SPOLKOVÁ ČINNOST

- HASIČI
- SPORT – TJ Sokol
- MYSLIVCI

7. SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

8. PŘÍRODA

9. RŮZNÉ

10. Z PŘÍSPĚVKŮ ČTENÁŘŮ

11. KALENDÁŘ PLÁNOVANÝCH AKCÍ

- od 1.9. 2023 do konce roku

St. Hrozenkov

Žitková

Vápenice

Vyškovec

Vážení spoluobčané,

během uplynulých měsíců se nám povedlo mnoho věcí, z nichž některé jsou vidět téměř denně, jiné už méně, neboť nejsou veřejně přístupné.

V první řadě to bylo doplnění automatického dávkovače chlóru na vodárně, spolu s opravou elektroinstalace, na čističce odpadních vod (ČOV) došlo k doplnění druhého čerpadla, které zde chybělo. Na domu s pečovatelskou službou došlo rovněž k opravě elektroinstalace a kompletní revizi celé budovy, přes zimu jsme zde opět začali po mnoha letech topit dřevem, kvůli snaze snížit náklady na otop.

Dále jsme se pustili do opravy mobiliáře - jak laviček, informační vitríny, koše, zábradlí, tak třeba i kašny, která se po delší době opět naplnila vodou. Když už jsme u té vody, tak na základě požadavku se pročistil i značně zanesený příkop směrem k lomu, kde chceme časem jistě pokračovat dále. U obecních mostů došlo k vyčištění nánosů spolu s natřením a také prořezáním okolí pro lepší viditelnost a tím i bezpečnost. Na bazénech se provedla vůbec první obměna pískových filtrů s dávkovačem chemie zajišťujících čistotu vody.

Na sportovní hale došlo k výměně bowlingu, ke kompletnímu vymalování šaten s chodbami, bylo opraveno topení i větrání.

U ubytovacích zařízení jsme na rekreačním středisku KORD opravili chatky a zprovoznili dřevěnou chatu, a také proběhlo vymalování interiéru v prostorách bývalé celnice, které byly poskytovány občanům Ukrajiny.

Za zmínku jistě stojí oprava elektra v areálu u kátru i pořízení štípačky pro bezpečnější zpracování paliva. Došlo i k dočasné opravě veřejného osvětlení horního konce.

V areálu slavností se obměnil plot a byly prořezány stromy pro lepší viditelnost areálu samotného, stejně tak došlo k prořezu u lesního pódia. Byly rovněž prořezány lípy na spodní cestě k rybníku pro lepší výhled na okolí.

Čeká nás ještě výměna kamerového systému, na kterém jsme již postupně začali pracovat. Je již zastaralý a současné kamery nabízí daleko lepší obraz pro zajištění bezpečnosti v obci. Máme rozděláno výběrové řízení na částečnou opravu čističky odpadních vod.

Výhledově je také v plánu obnova veřejné zeleně, doplnění živých plotů, výsadba vysokokmenných stromů pro zastínění sluncem rozpálených ploch po obci určených k rekreaci. Dále pak oprava výtluč v místních komunikacích a částečná obměna vozového parku.

Povedlo se také pronajmout nevyužité prostory pod lékárnou firmě, která poskytne pracovní místa v obci.

Čekají nás akce, jakožto hody či rozsvěcování vánočního stromku. Tedy akce patřící k těm veselejším, kterých se tento rok seběhlo víc, díky výročí (hasičů, fotbalistů, Mužského sboru z Vápenic atd.), dále pak divadlu a různým jiným, mimo těch běžných. A to je jen dobře.

Největší zásluhu na tom všem mají především zaměstnanci obce a dále pak firmy i zájmové spolky a mnozí další, za což vám všem mnohokrát děkuji.

Všem přeji také krásné prožití podzimního času - především ve zdraví, v poklidu, radosti a míru.

S pozdravem Ing. Jan Rapant,
Starosta obce Starý Hrozenkov

Úvod za redakční radu

Připravili jsme pro vás další číslo Zpravodaje, tentokrát v hodovém duchu, protože s koncem prázdnin začíná na Kopanicích tradiční šňůra hodových slavností a aktivit.

Věříme, že si v tomto druhém čísle najdete něco zajímavého k přečtení, případně i k poučení nebo pro inspiraci. Jsme rádi, že se nám pro další číslo Zpravodaje sešla celá řada zajímavých příspěvků z různých oblastí a témat, takže si na své přijdou snad všichni. Když se všechny články poskládají dohromady, je z toho nakonec krásná pestrá mozaika, která prezentuje nejen aktuální život a dění na Kopanicích, ale i vzpomínky na události a osoby z dob již minulých.

Možná si budete myslet, že má Zpravodaj dosah a význam jen lokální. Dříve tomu možná tak bylo, ale to už dávno neplatí, protože i česká legislativa předepisuje, že z každého vydaného čísla musíme zasílat tzv. povinné výtisky do přibližně dvaceti knihoven a dalších institucí v celé republice. Možná vás překvapí, že každý Zpravodaj, i ten náš kopanický, tak putuje například i do Národní knihovny, do Parlamentní knihovny nebo do knihovny Národního muzea v Praze.

Navíc je přibližně měsíc od vydání zveřejněn v elektronické podobě i na webových stránkách obce Hrozenkov, tím pádem má k němu přístup další neomezený počet čtenářů. O tom, co se děje u nás na Kopanicích a jaké tady máme šikovné lidi, si tak mohou přečíst zájemci odkudkoliv.

Zpravodaj je prostor pro sdílení, prezentaci, vzpomínky i inspiraci. Snad z něj budete mít radost a budete dál posílat zajímavé příspěvky.

Na další číslo se můžete těšit před Vánoce.

Za redakční radu Renata Vaculíková

Distribuce zpravodaje

První číslo jsme distribuovali zdarma do schránek, to druhé již bude placené.

Zpravodaj bude k prodeji na Informačním středisku v Hrozenkově, v prodejnách COOP a v Potravinách Petra ve Starém Hrozenkově, také v Muzeu Bojkovska v Bojkovicích, dále pak na obecních úřadech obcí Starý Hrozenkov, Žitková, Vyškovec, Vápenice.

Důchodci (starobní, invalidní) tzn. jedno číslo na domácnost důchodců, si mohou vyzvednout výtisk zdarma na příslušném obecním úřadě své obce.

Na výtisk zdarma budou mít nárok také ti, kteří do daného čísla Zpravodaje dodali příspěvek či fotografie a členové redakční rady. Tyto výtisky pro přispěvatele budou k vyzvednutí na Informačním středisku v Hrozenkově.

Uzávěrka dalšího čísla je 10. listopadu 2023

SLOVO MÍSTOSTAROSTY

Zdravím všechny občany KOPANIC.

V první řadě se vrátím v čase, abych poděkoval všem, kteří nás ve volbách podpořili, je to pro nás velká výzva a odpovědnost. Je zde spousta míst, která jsou nevyužitá. Chceme zlepšit reklamu obce, zvýšit počty kulturních akcí a více spolupracovat se spolky či sdruženími. Čeká nás spousta investic do nepopulárních rekonstrukcí, které měly za mě proběhnout daleko dříve, každopádně máme na čem stavět. Priorita je určitě voda, následně dětské hřiště či podpora mladých rodin a seniorů.

Slovo za obec

Zdravíme všechny občany Starého Hrozenkova i okolí.

Čas plyne jako voda a máme zde další číslo Zpravodaje, tím patří velké poděkování za odhodlání i píli redakci i kulturně sportovní komisi.

Mohli jste si všimnout, že jsme začali v obci s prvními opravami a plánujeme další. Chceme věnovat více času prostorám hřbitova, amfiteátru kopaníčárských slavností, vodáren, také prameništím a dalším místům. Postupně se snažíme věci opravovat, každopádně to chce více času, než jsme si představovali.

Prodáváme dva traktory, které již nevyužijeme a chceme peníze investovat do nové komunální techniky, komponentů

nebo i na opravu techniky stávající. Čeká nás větší rekonstrukce ČOV, která se nachází v prostorech bývalé celnice, na podzim budou schůze s obyvateli bytovek, ve kterých budeme moci prodávat byty. Chceme zajistit zázemí pro maminky s dětmi, připravujeme větší propagaci v rámci campů či RS KORD, které bychom chtěli více využívat především v zimních měsících. Nevyhneme se v příštích letech ani postupné rekonstrukci veřejného osvětlení po vesnici.

Snad si s námi užijete dožínky ve vší parádě a těšíme se na další číslo Zpravodaje. Pokud se chcete zapojit osobně do kulturního dění v naší obci, tak vás rádi uvítáme.

Jan Janků – místostarosta obce Starý Hrozenkov

Vápenice

Z dění v obci

V době vydání nového čísla zpravodaje už máme prázdninový a dovolenkový čas za námi. Téměř všichni jsou jistě ještě plni dojmů a vzpomínek. Doufáme, že se vám prázdniny vydařily a že jste si je náležitě užili, hlavně vaše ratolesti. Nyní vám v krátkosti přinášíme několik informací o tom, co je nového v naší obci.

Vápenice k dnešnímu dni mají 200 obyvatel. Obec dokončila výkup pozemků před budovou bývalé školy – nyníjším „kulturním domem“ ve Vápenicích, a tak je už celý pozemek ve vlastnictví obce. Pomalu se rozjíždí jednání o výkupu cest s jejich majiteli. V měsíci červenci došlo ke změně ve vedení obce, jelikož místostarosta obce Josef Bartoš podal ke dni 30. 6. 2023 rezignaci jak na post místostarosty, tak i na post zastupitele obce. Za jeho letitou práci v obecním zastupitelstvu mu patří velký dík a uznání. Začátkem července proběhlo třetí veřejné zasedání zastupitelstva obce, kde byl pěti hlasy ze sedmi, zvolen nový místostarosta, kterým se stal Bedřich Kubáník. Dále na zasedání složila slib nová zastupitelka obce – Blanka Zapletalová.

Kultura, zájmová činnost

V minulém čísle jsme vyzdvihli činnost Mužského sboru z Vápenic. Kromě něj mají ve Vápenicích své zázemí i „Vyšivačky z Vápenic“, které zde své zázemí našly již před léty, a to v místní knihovně na obecním úřadě. Tady se scházejí každé pondělí, pod vedením Elišky Křížkové st., aby se věnovaly tradiční kopianické výšivce. Každé setkání se nese ve velmi přátelském duchu a každý zájemce má dveře otevřené. Více o jejich činnosti už necháme na nich samotných.

K měsíci květnu neodmyslitelně patří stavění a kácení máje. Obecní úřad tuto tradici podporuje, a tak pod jeho záštitou za pomoci některých zastupitelů toto proběhlo, s dostatečným zázemím i zajištěním malého občerstvení. V měsíci květnu sloužil pan farář Svitok tradiční májovou mši v kapličce Panny Marie Sedmibolestné u zvonice. I když počasí moc nepřálo, přesto se mše zúčastnilo hodně lidí. Jsme rádi, že se tradice stále dodržují. Nutno ještě podotknout, že se mše zúčastnil i štáb televizní stanice RTVS, který průběh zaznamenával. Toto bylo součástí pořadu, který se v obci natáčel. Předmětem bylo zmapování historie našich kapliček. Se štábem spolupracovala starostka obce Anna Kubáníková, která jim podala potřebné informace. Pořad byl odvysílán na RTVS2 dne 18. června 2023. Zájemci si jej pak mohou najít v archivu uvedené televizní stanice – díl z cyklu „Ludia na hranici“ – díl „Sila viery“.

Začátkem července se konal v prostorách bývalé školy další „příměstský tábor“ - Kurz kopianické výšivky. Vedení obce s potěšením přijalo součinnost při pořádání takové skvělé

akce, byť jen tím, že poskytlo k tomu své prostory. Je úžasné sledovat, že stále přibývá zájemců o naše tradice. Velké poděkování patří samozřejmě i samotným organizátorkám, protože jen díky jejich trpělivosti a ochotě nezanikne toto naše dědictví po předcích a zachová se tak pro další generace.

V srpnu obecní úřad pořádal další ročník „Setkání heligonkářů“. Jelikož tato akce proběhla až po uzávěrce dalšího čísla zpravodaje, více se dozvíte až v následujícím vydání.

V září se v obci uskuteční hodová mše svatá u kapličky Povýšení sv. Kříže. Po ní bude následovat hodové posezení v prostorách bývalé školy, kde bude zajištěno pohoštění. O kulturní vyžití se již tradičně postará Mužský sbor z Vápenic a heligonkáři. Tímto jste srdečně zváni!

Text: Ivana Zigová Gabrhelová ve spolupráci se starostkou Annou Kubáníkovou

Foto: Ivana Zigová Gabrhelová

Ve Vápenicích ožívá tradice kurzů vyšívání

Zajímáte se o kopanickou výšivku? Chtěli byste se naučit vyšívat? V tom případě se k vám už asi doneslo, že ve Vápenicích probíhají pravidelné kurzy otevřené všem zájemcům o vyšivačské umění. Každé pondělí odpoledne se v tamní knihovně pod vedením Elišky Křížkové st. scházejí vyšivačky, které aťkoliv vyšívat už dávno umí, jezdí do Vápenic, aby se dále zdokonalovaly a předávaly své zkušenosti dál.

Ne každému ale pondělní odpoledne vyhovuje. A tak jsme se rozhodly nabídnout zájemcům o vyšívání ještě jednodenní kurz nazvaný Príměstský tábor pro vyšivačky. První tábor jsme uspořádaly 5. července 2021 a samy jsme byly zvědavé, kolik účastnic či účastníků se přihlásí. Takový zájem jsme ovšem nečekaly, kapacita kurzu se naplnila během několika hodin! Od té doby se uskutečnily už další čtyři príměstské tábory, a protože zájem neutuchá, chceme v jejich pořádání pokračovat dále, vždy dvakrát do roka – v červenci a v říjnu.

Vápenské škole tak na dva dny v roce vracíme její původní účel. Vyšivačky z Vápenic, Eliška Křížková st., Ludmila Bučková, Hana Jurigová a Alena Zapletalová doplněné o spoluautorky knihy Hrozenké šaty, Marcelu Trtkovou a Elišku Křížkovou ml., se promění v lektorky, které provázejí začátečnice i pokročilé vyšivačky.

Na táborech se vystřídala už bezmála stovka účastnic (a také jeden muž) z různých koutů Česka i Slovenska. Některé přijedou jednou a když zjistí, že jejich plán vyšít si za den malý ubrousek byl hodně naivní, už se za námi nevrátí. Jiné jezdí opakovaně a dělají velké pokroky. Máme žákyně z Kopanic, z celého Slovákka, ale také z Dubnice, Trenčína, Brna i z Prahy. Většina účastnic přijíždí proto, že jsou pro ně Kopanice a naše kulturní dědictví srdeční záležitostí a chtějí se o něm dozvědět více. Jezdí za námi vyšivačky, které se chtějí naučit stehy a uzlíky typické pro jejich region. U nich doma už ale není nikdo, kdo by jim poradil a umění výšivky předal. A tak to zkouší u nás.

Opakovaně se za námi vrací i mladá badatelka, rodačka ze Starého Hrozenkova, Terézia Ondrová Gabrhelová, která na téma lidové výšivky Moravských Kopanic zpracovala dizertační práci (doporučujeme k přečtení, obsahuje spoustu zajímavých informací a nových objevů). I díky ní víme, že obdobné kurzy vyšívání se na Kopanicích v minulém století konaly už od dob protektorátu.

Kurzy pro vyšivačky provází pohoda, dobrá nálada, pekelné soustředění, ale také spousta dobrého jídla připraveného samotnými frekventantkami kurzu. Část cateringu zajišťují

Miškaříkovi z Odpočívadla u Hajtmanů, kteří nám pokaždé posílají jejich legendární chléb a bochánky. Moc děkujeme!

Lidé nám říkají, že jsme blázni, když kurzy nabízíme zdarma. Nejsme blázni. Víme, co děláme. Jde nám o to, aby umění, které se odjakživa předávalo z generace na generaci, žilo dál a zůstalo zachované pro generace budoucí. Staré tetičky, které učily současné vyšivačky, své umění také předávaly bez nároku na honorář. Na Kopanicích se kdysi všechno nepře počítávalo na peníze. Lidé si vypomáhali a dělili se. Říkávalo se raz ty mně, podruhá já tebe. A tohoto hesla se držíme.

Kurzy mohou být bezplatné i díky podpoře obecního zastupitelstva ve Vápenicích v čele s paní starostkou, Annou Kubáníkovou. Vápenským vyšivačkám poskytují zázemí a v letošním roce jim finančně přispěli na materiál a na pořízení vzorníku. **Posíláme velké díky.**

Foto z kurzu vyšívání v roce 1943 - poskytla ze soukromého archivu Terézia Ondrová Gabrhelová

Foto z príměstského tábora v roce 2023 - pořídila Marcela Trtková

Tak co, nalákali jsme vás? Chcete se také stát vyšivačkou či vyšivačem? Přijďte za námi do Vápenic – každé pondělí anebo 28. října 2023 na další príměstský tábor.

Vyškovec

Společně pro děti i celé rodiny

Tak nějak znělo naše motto, když jsme v roce 2015 zakládali naše, tak trochu miniaturní rodinné centrum Cvrček, které vzniklo za vydatné podpory obce Vyškovec v prostorách bývalého obchodu. Tehdy by asi nikdo z nás neřekl, že jednou se tady budou scházet nejenom maminky s malými dětmi, ale i tatínci (přilákal je zřejmě pingpongový stůl a fotbalové pátky s opékačkami), a dokonce i starší generace. Všichni jsme měli obrovskou radost z útulného prostoru, který měl sloužit ke společnému setkávání lidí z celých Kopanic. Postupně vznikaly pravidelné aktivity zahrnující tvořivé dílny s hernou pro nejmenší, cvičení pro zdraví, ranní káva s angličtinou, a taky kroužek kopanické výšivky, který nás velmi obohatil a nadchl. V rámci jednoho školního roku zde fungovala pravidelná logopedie. Oblíbili jsme si i výlety do okolí (Machnáč, Zuvačov...) s programem (pokladovky nebo soutěže). Posléze vyrostlo ne daleko Cvrčka i fotbalové hřiště a hned vedle zóna pro menší děti s houpačkami, věžičkou a vrbovým domečkem. Srpnová stezka odvahy se stala přímo legendární. Loutkové divadlo přináší k nám na podzim svěží závan kultury. V průběhu roku vznikaly další příležitostné akce jako karnevaly, vítání jara,

zdobení velikonočních vajíček a pletení pomlázky, drakiády, výroba přírodních dušičkových a adventních věnců, Svatomartinská slavnost, Mikulášská nadílka, výroba svíček a vánočních ozdob ze včelího vosku, koledování... Ale toho bylo, že? Jak šel čas, založili jsme s maminkami i bazárek oblečení a obuvi, do kterého může kdokoliv přinést zachovalé věci. Dobrovolníci pak věci třídí a návštěvníci si mohou za dobrovolný příspěvek cokoli koupit a přispět tak na chod centra. Jak oblečení přibývalo, navázali jsme spolupráci s Diakonií Broumov, která věci pravidelně odváží na potřebná místa. Náš celkem nabitý program nečekaně zastavila covidová pandemie, a momentálně se Cvrček opět pomalu probírá k životu. Jak nám děti odrůstají, aktivity se snažíme přizpůsobovat různým věkovým kategoriím a ubývajícím časovým možnostem. Nápadů je však stále mnoho, a tak vítáme jakoukoliv spolupráci. Více informací a fotky z proběhlých akcí najdete v naší facebookové skupině Dětský koutek Vyškovec. Těšíme se na vás třeba už teď na tradiční podzimní drakiádě na Vyškovských Hřibovňách.

Katka Jiříčková
za rodinné centrum Cvrček Vyškovec

Žitková

Kulturní jaro na Žitkově

Letošní jaro jsme na Žitkově pojali v kulturním duchu a pořádali jsme několik akcí pro veřejnost, které měly úspěch a vesměs pozitivní ohlasy. Jaro jsme přivítali promítáním dokumentárních filmů pro veřejnost a v průběhu dvou měsíců jsme shlédli 4 dokumentární filmy z archivu známého festivalu Jeden svět. Vzhledem k zájmu o další projekce budeme v promítání na podzim pokračovat a srdečně vás zveme na zajímavé filmy, ke kterým se běžně nedostanete.

Ve spolupráci s informačním centrem Žitková a s centrem Lenegie se v jarním období uskutečnilo několik besed s regionálními spisovateli. Navštívil nás významný regionální autor pan Jiří Jilík, paní Kateřina Kohoutová se svou beletristickou prvotinou i známý spisovatel pan Vlastimil Hela, který u nás začátkem června pokřtil svou nejnovější knihu Odkaz žitkovských bohyní. Děkujeme všem, kteří se na akcích podíleli a také všem, kteří je svou účastí podpořili.

Kam na Žitkově?

Další úspěšná sezóna je v plném proudu a užívají si ji u nás zejména turisté, ale také místní občané. K ochutnávkám regionálních dobrot vás zvou Sýr od kapličky (ovčí farma manželů Šustekových) a Odpočívadlo u Hajtmanů (rodinná domácí pekárna a stánek s občerstvením manželů Miškařkových). Výletníci jistě ocení možnost občerstvení v restauračních zařízeních Penzion Žitková (prostor bývalé dolní školy), Ralph's restaurant (rodinná irská restaurace v centru obce) nebo restauraci v hotelu Kopanice (v centru obce).

Pro relaxaci v růžové zahradě si nově můžete zajít k manželům Prachařovým, kde vás čekají příjemné zážitky mezi rozkvetlými růžemi. Zájemce o netradiční procházku s výkladem jistě potěší možnost účasti na komentovaných procházkách

Velkou účast jsme zaznamenali také při akci Stavění máje, kterou finančně podpořili místní občané a podnikatelé a která se tak na Žitkově zařadila mezi nejnavštěvovanější obecní akce za poslední rok (například spolu s Mikulášským setkáním).

Děkujeme také naší rodačce, paní Evženie Hillerové, za organizaci večerů nejen s tradiční výšivkou, ale také s poutavým vyprávěním o místních tradicích, kuchyni, přírodním bohatství a nářečí. Pokud vás zajímají místní tradice a krojová výšivka, určitě si některý z večerů s paní Chovancovou nenechte ujít.

S úspěchem se setkala také tvořivá odpoledne pro rodiče a děti, které organizuje Lenka Hermannová a které v prvním půlroce vyvrcholily dnem dětí, na němž se sešli rodiče a děti ze Žitkově i okolních obcí. Děkujeme za účast a těšíme se, že se budeme nadále v hojném počtu potkávat také na podzim i v zimním období.

Křest knihy Odkaz žitkovských bohyní pana Vlastimila Hely

Beseda s panem Jiřím Jilíkem

– nově se základy reflexologie – s průvodkyní a reflexní terapeutkou Lenkou Hermannovou, které se konají od jara do podzimu. Oblíbené jsou také besedy a víkendové akce s bylinkářkou Kateřinou Černou, která vám představí dary přírodní lékárny a poradí vám, jak můžete v daném období efektivně podpořit své fyzické i psychické zdraví.

Pro více informací o kulturních akcích a o provozu místních zařízení sledujte webové stránky obce, facebookovou stránku Informačního centra Žitková nebo se ptejte na telefonním čísle 733 431 310.

Těšíme se na vás.

Za obec Žitkovou sepsala Lenka Hermannová

Hodové zamyšlení

Motto:

Totus Tuus ego sum, Maria.

Jsem celý Tvůj, Maria.

Sv. Jan Pavel II

Kostel ve Starém Hrozenkově je zasvěcen Narození Panny Marie. Hody naší farnosti tedy slavíme 8. září v den narození Panny Marie. Je to oslava patrona kostela, která se časem spojila s dožínkami, poděkováním za úrodu a lidovou veselíci.

Narození dítěte je vždy radostná událost, oč více to platí pro Tu, která se měla stát Matkou přislíbeného Vykupitele. Jelikož při stvoření světa měl Hospodin na zřeteli Krista a jeho nejsvětější Matku, narodila se Maria čistá, bez vady, krásná a plná milosti. Vždyť i její početí bylo omilostněné a uchráněné dědičné zátěže Adamových potomků.

Narozením Matky Boží vzhází vznešená Jitřenka, oddělující temnotu Starého zákona od nastávajícího světla milosti. Jako pravá archa Nového zákona si jistě zaslouží naši pozornost a úctu, vždyť je prostřednicí všech milostí.

Neboť kde je Maria, tam je Duch svatý, kde je Duch svatý, tam je Ježíš a kde je Ježíš, tam je i náš Nebeský otec.

Michal Šišovský

Hrozenkovský kostel a jezuitský klášter

V letech 1690-1752 existovala na Starém Hrozenkově misijní stanice jezuitského řádu spravovaná z Uherského Hradiště, která měla za úkol upevnit ve zdejších kraji katolickou víru po třicetileté válce.

Kostel Narození Panny Marie ve Starém Hrozenkově byl postaven v letech 1768 až 1774 v pozdně barokním slohu. Základní kámen byl položen 4. 7. 1768 za misionáře Karla Kulicha, který zde zůstal i po zrušení jezuitského řádu roku 1773. Po dokončení stavby začalo ve vsi fungovat lokální kaplanství podřízené bojkovickému faráři. Na samostatnou farnost byl Starý Hrozenkov povýšen v roce 1804

a prvním farářem se stal P. Jakub Altmann.

Kolem roku 1860 byly pořízeny oltářní obrazy pro dva boční oltáře a oltář hlavní. Současné varhany instalovala roku 1952 varhanářská firma Rieger a Kloss z Krnova a nahradila starý nástroj od neznámého varhanáře z doby před rokem 1800. Kostel byl upravován v 19. a 20. století.

Zdroj: Facebook Starý Hrozenkov, srdce Kopanic

Farní kalendář 2023

Pravidelné mše svaté:

Po-St-Pá 18:00 hodin (v 17:00 hodin v době zimního času)

Sobota 7:30 hodin

Neděle 7:30 a 10:30 hodin

Hodové mše

27. srpna 14:00 hodin - mše

9. září 15:00 hodin - mše

17. září 14:00 hodin - mše

Kostel Narození Panny Marie ve St. H.

Vyškovec - kaplička

Žitková - kaplička

Vápenice - kaplička

Beseda u cimbálu

Dne 9. dubna 2023 proběhl první ročník nedělního velikonočního posezení u dobrého vína s cimbálovou muzikou. Naše pozváni přijala CM Pajtáš. Parta kamarádů, kteří se dali dohromady na studiích v Brně v roce 2010 a dodnes spolu muziciují pod vedením primáše Tomáše Benička. Účinkoval také folklórní soubor Kopaničár v čele s primášem Julianem Babrnákem. Soubor Kopaničárek svým tématickým skvělým pěveckým a tanečním vystoupením zahájil večerní posezení pro všechny milovníky lidové muziky. Děti za své vystoupení sklidily obrovský potlesk. Potraviny Petra v bufetu měly pro hosty i děti zajištěno občerstvení a různé cukrovinky. Celý večer byl pod taktovkou velmi příjemné a veselé atmosféry a po půlnoci ukončen mrskačkou. Všem děkujeme za účast.

Zigová Bohumila, Rýznarová Kateřina

Mužský pěvecký sbor z Vápenic 20. výročí

Mužský sbor se v uplynulém období zúčastnil hned několika vystoupení. V květnu jsme byli na akci – setkání mužských sborů v Kněždubu. V červnu nás pozval Mužský sbor Krasavci na Lázeňské zpívání do Ostrožské nové Vsi, Kopaničárské slavnosti jsou taky za námi... O každém z vystoupení by se dalo hodně napsat, ale my se vrátíme na konec dubna.

Pro nás nejdůležitější akce letošního roku - oslava 20. výročí založení sboru, je už za námi. Zda se nám vydařila či nikoli, musí posoudit sami účastníci. A jak jsme to vyhodnotili my? Asi takhle – „Skromnost stranou – odezvy byly velmi kladné, takže kdo přišel neprohloupil, kdo nepřišel může litovat“. Přípravy probíhaly tak nějak pozvolna. Důležité bylo stanovení data a místa, kde se vše bude odehrávat. Když jsme začali pomalu sčítat jen samotné vystupující, tak nám začalo být jasné, že to bude chtít velké prostory. Takže kulturní dům ve Starém Hrozenkově byla jasná volba. Vyjednávání s vedením obce Starý Hrozenkov dopadlo výborně, tak jsme se mohli posunout dále. Co se zprvu zdálo jako jednoduchá věc – takové uspořádání výročí, to bude brnkačka, se najednou ukázalo, že to nebude jen tak, že to chce i nutnou dávku organizačních schopností,

trpělivosti a času. V rámci sboru dostal každý člen nějaký úkol a mimo to se vytvořil ještě malý organizační výbor. Přece jen někdo musí na vše dohlížet, aby to klaplo jak má. Bylo jasné, že bude zapotřebí zapojit více osob. No ano, jak jinak - padlo to na manželky, přítelkyně, maminky... Všechny se k tomu postavily aktivně, za což jim patří velký dík! Samozřejmě, kromě příprav se muselo i zkoušet, a to vše bylo třeba skloubit. Den „D“ se přibližoval, nervozita přicházela, ale pilně se zkoušelo, sháněli se sponzoři, peklo se, vařilo, chystalo, připravovala se i fotokniha s našimi dvacetiletými vzpomínkami, žmolkovice nesměla taky chybět.... až ten velký den nastal. Ve tři hodiny to mělo vypuknout, my jsme už v jednu stáli připraveni na značkách. Před třetí hodinou pomalu začali přicházet první účinkující a hosté. Přivítali jsme je po našem, takže nikoli chlebem a solí, ale výborným domácím mokem. Každý sbor měl připravený stůl s občerstvením. Moderování se ujala Eliška Křížková ml., a to bez velkých příprav na poslední chvíli, jelikož z důvodu nemoci paní Markéty Ševčíkové muselo dojít ke změně moderátorky. Nicméně se k tomu Eliška postavila čelem a své moderátorské funkce se zhostila skvěle, za což jí patří oprávněně velké poděkování.

Slavnostní odpoledne jsme zahájili my oslavenci hned dvěma sadečkami. Na pódiu poprvé vystoupili, až na jednoho člena, všichni, kteří mužským sborem prošli. Doufejme, že se to ještě někdy zopakuje. Prý to byla nádhera, když takový kolos spustil. Tóny našich krásných kopanických písniček se pak o to silněji nesly celým sálem. Pak se už na pódiu střídaly jednotlivé soubory, které přijaly naše pozvání a přijely s námi slavit. Mezi prvními byl ženský sbor Čečera. Se sborem často spolupracujeme. Holky nastoupily taky ve velmi početném stavu. A když jsme s nimi nakráčeli na pódiu, abychom odzpívali společnou sadu písniček, byli jsme rádi, že jsme se tam všichni směstnali. Čečery nás potom, překvapily písničkou „Aj tak ste stále frajeri“, kterou upravily pro nás, a ještě v kopanickej řeči. Bylo to dojemné a velmi zdařilé. Díky! Další ženský sbor byla děvčata z Bánova – Zpěvule. S nimi máme taky letité přátelství, díky jejich vedoucí Heleně Vystrčilové – rodačce z Kopanic. Děvčata si vyžádala hned dva vstupy. Nejprve vystoupily s písněmi z Bánova a potom zazpívaly vlastní písničku o trnečkách, odzpívanou i s patřičným hereckým přednesem, což dodalo písničce na zajímavosti. Měli jsme i zahraniční účastníky, a to mužský sbor z Horné Súče – Chotár. Chlapi z Chotáru nemohli chybět. Ne jen, že se setkáváme na různých vystoupeních, ale přece jen je to sbor jen přes kopec a jsou tam i různé rodinné vazby. A

o tom, že se na akce jimi pořádané těšíme, není asi třeba ani mluvit. Chotár se umí vždy postarat o dobrou náladu a umí to rozjet na plné obrátky. Z největší dálky za námi přijel Mužský sbor z Dolních Dunajovic. Se skleničkou vína, což k tomuto kraji neodmyslitelně patří, a s krásně naškrobenými košilemi chlapi nastoupili na pódium a zazpívali písně z jejich regionu. Mimochodem, hlavně kvůli nim jsme si museli dát záležet na výběru vína, abychom si netrhli ostudu. Dalším sborem byli chlapi z Bulhar – Pulgárčané. Sice v nejmenším počtu, ale s jejich cimbálovou muzikou to pěkně rozpálili. Svůj zpěv ještě obohatili verbuňkem, což v kraji kde to nemá tradici, každý ocenil a myslím, že i obdivoval. S mužským sborem Vlčnovjané máme společnou historii vzniku souboru. Chlapi se dostavili v dosti hojném počtu v jejich nepřehlédnutelných a krásných vlčnovských krojích. Hojný počet vystupujících se samozřejmě odrazil i na rázu jejich vystoupení. Posledním z hostů byl opět domácí soubor, a to soubor Kopaničár. Pěvecké vystoupení jednotlivých sborů na chvíli vystřídaly taneční kreace členů souboru Kopaničár. A nejen to, soubor nejen nás, ale všechny v sále zcela překvapil svým vystoupením, které si připravili speciálně pro nás. Toto od souboru nikdo nečekal, bylo to zcela nečekané a hlavně úžasné! Začalo to nevinně, normální pásmo... a najednou střih a zaznívaly tady tóny Macareny, a tak přítomní jen zírali, jak se dá skloubit moderní hudba s tancem z Kopanic. Vyvrcholení pak přišlo, když nakonec Kopaničár Macarenu zatančil v úplné synchronizaci, a na úplný závěr své vystoupení podtrhli výstřelem konfet.

Mimo dárků v podobě vystoupení jednotlivých sborů jsme dostali i věcné dárečky, ať už společné či osobní. Všechny nás potěšily a za všechny velký dík!

Nesměla chybět ani společná píseň, a tak jako tradičně při setkávání mužských sborů jsme zazpívali písničku „Při trenčanskej bráně“. Zdi kulturního domu si zřejmě dlouho zapamatují znění dunícího zpěvu tohoto smíšeného sboru. Jde to vystihnout jedním slovem: „nádhera“.

Po skončení programu se ale nešlo domů. To už netrpělivě čekala cimbálová muzika „Pajtáš“ až přijde jejich čas, aby mohli v rozjeté zábavě pokračovat. A taky se tak stalo. Rozjeli to tak, jak je jim to vlastní, tedy ve velkém stylu. Zábava se tak nakonec protáhla až téměř do ranních hodin, což bylo známkou, že se tak všichni dobře bavili.

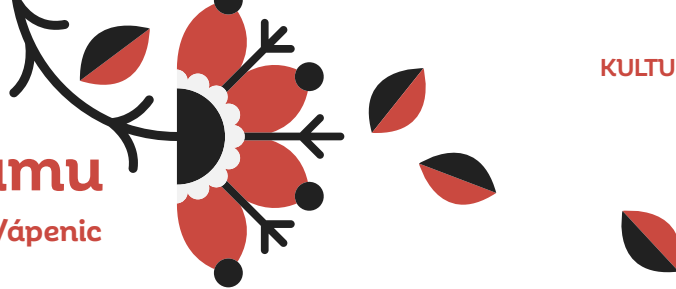
Co říci závěrem – Děkujeme všem sponzorům za jejich dary, ať už finanční či materiální. Bez jejich podpory bychom se neobešli. A děkujeme všem, kteří přišli s námi naše výročí oslavit.

Už teď se těšíme na další

Autor článku: Mužský sbor z Vápenic
Autor fotografií Ivana Zígová Gabrhelová

Ohňostroj barev, nadšení, radosti a umu

20. výročí Mužského pěveckého sboru z Vápenic

Kulturní dům ve Starém Hrozenkově byl podruhé v krátké době za sebou svědkem nestrojené zábavy.

Hrozenčané, ale vlastně i obyvatelé okolních vesnic, zkrátka Kopaničáři, kteří nám v 70. letech vybudovali stavbu Kulturního domu bratrství Čechů a Slováků, o kterou se zasloužili stovkami brigádnicky odpracovaných hodin, toužili po kulturním stánku. Věděli, jak bohaté kulturní dědictví zanechali naši předkové, a že je důležité zachovávat a pokračovat v udržování naší kopaničářské řeči, písní, krojů, tanců, hudecké muziky, ale i novějších způsobů zábavy, např. dechové či džezové hudby, divadelních ochotníků a dalo by se vyjmenovávat mnoho dalších. Za tímto účelem byl vybudován, na tu dobu esteticky vkusný, moderní dům. Nechci upírat snahu minulého vedení obce o využití této stavby, ale bohužel sloužila k jiným účelům, než byl původní záměr. Nešlo jenom o využívání, ale také o estetické znehodnocení práce místního rodáka, architekta Ing. Víta Martišky. Původní barevnost vnitřní výmalby vycházela ze základní barevnosti našich krojů (bílá, červená, černá, tmavě modrá), taktéž osvětlení bylo nahrazeno nevkusnými lustry.

Díky novému vedení obce, NÁŠ KULTURNÍ DŮM 29. dubna 2023, v předvečer osvobození Starého Hrozenkova rumunskou armádou, ožil.

20. výročí Mužského pěveckého sboru z Vápenic, ale též čtrnáct dnů před tím pořádaná Beseda u cimbalu, vrátily stavbě původní účel. Nádherné dva večery, zvláště výročí Mužského sboru z Vápenic, přineslo obrovský zážitek. Nestrojené a hlavně upřímné vystupování všech účinkujících korunovala moderátorka celého večera Eliška Křížková ml. Její pohotovost a vtip dodaly odvahu ve vystupování nejenom oslavencům, ale i jejich hostům.

Když v oknech kulturního domu zadrnčelo sklo silnými hlasy chlapů z Vápenic, vzpomněl jsem si na pana Slávka Zapletala a pana Josefa Kopunce (bývalého ředitele ZŠ), kteří nás cvičili ve zpěvu. Museli by být pyšní na to, čeho se dočkali návštěvníci toho večera.

Obrovské překvapení pro všechny v sále přišlo, když díky audio technice popřál jubilantům primáš hudecké muziky pan Jan Rapant, který je dlouhodobě nemocný a nemohl se osobně zúčastnit této akce.

Následně došlo k vystupování jednotlivých sborů s přáním pro jubilanty: MSSk Chotár (Horná Sůča), MS Vlčnov, MS Pulgárčané (Bulhary), MS Dolní Dunajovice, ŽS Zpěvule (Bánov), FS Kopaničár s krátkým tanečním vystoupením tradičních tanců ukončil přání nápaditým tancem Macarena.

Čečery, ženský pěvecký sbor, (Čečera = hvězda Večernice) – protějšky chlapů z Vápenic, se nenechaly zahanbit a popřály upraveným textem slovenského zpěváka Petra Nagy „Aj tak sme stále frajeri“ – AJ TAK SCE STÁLE FRAJERI. Text i melodie byly inspirací k úpravě pro Jarmilu Zapletalovou:

FRAJERI

Kedz vy sce spjévac začali, boli sce mladzí šohaji.
Mali sce hustý vlas, mali sce ščíhlý pas.

Boli sce zkrátka frajeri.

Refrén:

Aj tak sce stále frajeri, stále tí istí frajeri.
Tento ľahký úsmev nič už len tak neskriví.
Aj tak sce stále frajeri.

A jak tak roky bežaly, vlasy vám kvitnúc začaly.
Pribudly vám vrásky, povolili sce pásky.

Aj tak sce stále frajeri.

Refrén:

Pesničky z našich Kopanic, sce 20 rokóv spjévali.
V tých našich krásných krojoch vyšívaných.
Aj tak sce stále frajeri.

Refrén:

Kedz stále spjévac budzece, budze aj pekně na svece.
Něch pesničky plné krásy, spjévajú vaše hlasy.
Frajeri stále budzece.

Upravila členka pěveckého sboru Čečera
Jarmila Zapletalová

Nadšení a spokojenost místních rodáků byly obrovské „husté“. „Tak by měly vypadat Kopaničářské slavnosti“, někteří se slzami v očích komentovali prožitý večer.

Za redakci Zpravodaje Moravských Kopanic
Pavel Gabrhel ak. soch.

Stavění máje

Každoročně se poslední den v měsíci dubnu staví na čestném místě obce májka. Nejinak tomu bylo i v letošním roce. Tentokrát ve spolupráci s dětmi a učiteli MŠ a ZŠ Starý Hrozenkov. Chlapci i dívky se zhostili této role velmi zodpovědně a s velkou vervou zdobili vršek stromu stuhami a fábročky. Zkrášlená

májka byla vyzvednuta a upevněna za pomoci těžké techniky a celý měsíc bude připomínat symbol jara, lásky, plodnosti a mládí. Naším dětičkám patří velké poděkování. Za odměnu některé využily povození ve lžici bagru, jenž je pro kluky velkým lákadlem.

Bohumila Zigová, Kateřina Rýznarová

RETRO PÁRTY S ATMOSFÉROU 80. A 90. LET

Druhý prodloužený víkend se nesl v historickém duchu, a to nejen tím, že jsme si 8. května připomněli konec druhé světové války, ale v sobotu 6. května jsme se přenesli do mladší historie a v kulturním domě se rozezněly ty největší hity 80. a 90. let. Nejenom, že si někteří zavzpomínali a zatančili na "hity svého mládí", mladší generace, která dobu veksláků a tuzexu nezažila, mohla vidět na živo naprosto dokonalou přehlídku retro outfitů.

Nejlepší outfity byly odměněny poukazem do e-shopu London club nebo typickým konzumačním lístkem do kavárny. Zlatým hřebem večera byla tzv. "Šťastná hodinka", kdy se od 0:00-1:00 na baru prodávaly panáky za 10,- nebo 20,- Kč.

A že se stály fronty jako na banány.

Nikola Gabrhelová
Kavárna Starý Hrozenkov

Obnovení vítání občánků

Kulturní komise obnovila v obci tradici vítání občánků, jež bylo i cílem jednoho z bodů volebního programu. V sobotu 20. května přijalo naše pozvání 11 maminek a tatínek se svými ratolestmi narozenými v roce 2022. Do života naší malebné vesničky jsme přivítali 7 chlapečků a 4 děvčátka. Slavnostní projev k hostům přednesl pan starosta Jan Rapant a kulturní zpestření pro nejmenší zajistily děti z mateřské školky a Kopaničárku pod vedením paní učitelky Jurákové a paní Rapantové. Roztomilé pásmo písniček a básniček rozzněnilo většinu hostů v sále. Pro vzpomínku na dnešní malou slavnost jsme si pro maminky připravili kytičku a každé pozvané dítě dostalo malý upomínkový dáreček. Po podpisu do pamětní knihy následovalo profesionální fotografování paní Kastnerovou z Uherského Brodu a občerstvení pro všechny hosty. Všem hostům děkujeme za přijetí našeho pozvání a přejeme hodně zdraví, štěstí, pohody a dětem šťastné vykročení do života pod láskyplným vedením svých rodičů.

Bohumila Zigová, Kateřina Rýznarová

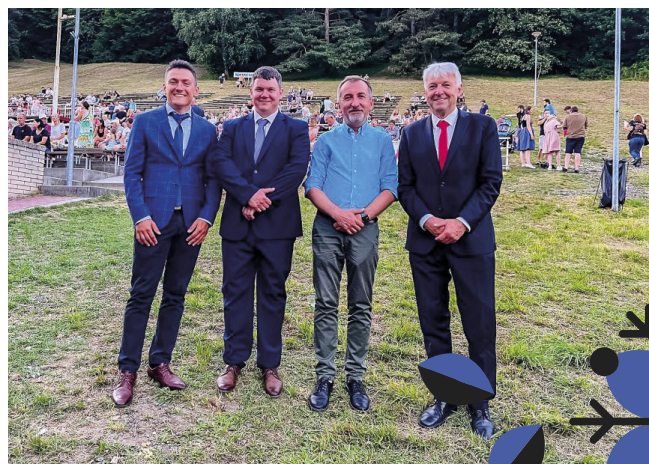

Kopaničárské slavnosti

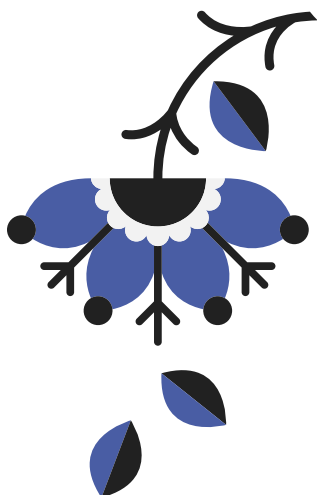
Druhý červencový víkend tradičně patřil folkloru a 67. ročníku Kopaničárských slavností. Krásné slunečné počasí přilákalo do amfiteátru místní obyvatele i návštěvníky ze širokého okolí. Na podiu se opět představily špičkové folklorní soubory, muziky, dechové orchestry, ale také další oblíbení interpreti jako například skupina MIG 21 nebo Leona Machálková. Sobotní program byl dle zvyklostí ukončen velkolepým ohňostrojem a do ranních hodin pokračovala lidová veselice.

Velký zájem je o lidové umělecké výrobky, kdy se v areálu setkávají lidé, kteří dodnes udržují řemesla našich předků.

Bohumila Zigová

Všem děkujeme za účast
a budeme se společně těšit na další ročník.

FOLKLORIKA FEST 2023

Nadační fond FOLKLORIKA uspořádal s podporou obce Starý Hrozenkov třetí úspěšný ročník akce FOLKLORIKA FEST 2023, který proběhl ve dnech od 16.–18. června 2023 v prostorách Kopaničárských slavností naší obce.

Na prknech amfiteátru se sešla jedinečná přehlídka hudebních žánrů: popu, folkloru, klasického i operního zpěvu. Posluchači měli možnost zhlédnout úžasné vystoupení půvabné vítězky Česko Slovenské SuperStar Terezy Maškové. Roztančená Carmen předvedla unikátní tanečně-hudební příběh Carmen ve spojení s cimbálovým orchestrem Ciganski Diabli a žáky ZUŠ Folklorika. Na podiu se vystřídal mnoho dětských souborů včetně našeho Kopaničárku. Svá nejlepší vystoupení k poslechu a tanci předvedly spousty dalších domácích i zahraničních zpěváků a muzikantů.

Bohumila Zigová

Kopaničár

Čas plesů skončil a my jsme sezónu zahájili hned na domácí půdě, a to na 20. výročí založení Mužského sboru z Vápenic. Akce se konala 29. dubna v kulturním domě. Přemýšleli jsme, co připravíme pro naše hostitele - oslavence – adolescenty. Některé členy napadlo, aby se klasika skloubila s modernou. Asi jasná volba byla píseň „Macarena“, která letos slaví své 30. výročí od vydání. Navíc kroky už potom byla docela zábava. Toto zřejmě od nás nikdo neočekával, a o to to bylo větší překvapení pro všechny. My jsme si to náramně užili a pevně věříme, že i diváci a naši oslavenci. Na památku či k snědku jsme každému členu mužského sboru nechali upéct perníček s jeho podobiznou. Přání jsme klukům zveršovali:

Gratulace:

„TOŽ CHLAPCI MILÍ,
SRDEČNĚ VÁM DĚKUJEME ZA POZVÁNÍ.

A TEĎ, KDYŽ UŽ MÁME PO TANČENÍ AJ PO ZPÍVÁNÍ,
STŮPÁME SI AJ MY DO ŘADY GRATULANTŮ,
A ZA VŠECKY ČLENY KOPANIČÁRU AJ MUZIKANTŮ,
VÁM VŠECKÝM CHCEME ASPOŇ SYMBOLICKY PRAVICŮ
POTŘEPAT,
PROTOŽE SA TU NEMOŽEME NA VŠECKY ZAČAT SÁPAT.

PŘEJEME VÁM, HLAVNĚ NECH VÁM TO FURT TAK DOBRĚ
ZPÍVÁ,
NECH JE TA VAŠE DOBRÁ NÁLADA NAKAŽLIVÁ,
PÍSNIČKY NECH SA FURT DOBRĚ NESŮ,

ČI STE V KROJU NEBO V TOM VAŠEM SBOROVÉM DRESU.
NECH MÁTE FURT MOŘE POSLUCHAČŮ,
KTERÍ SA PŘI VAŠEM ODCHODU ZA VAMA ROZPLAČŮ.

A NA CO SA UŽ TĚŠÍME A ZÁROVEŇ VÁS PROSÍME,
NAJHRAJTE VAŠE CÉDÉČKO, KTERÉ RÁDI USLYŠÍME.
NO UŽ DOST ŘEČÍ, RADŠI SA NA VÁŠ ÚSPĚCH NAPIJME
A DOBRŮ NÁLADU SI DOPŘEJME.
JEŠTĚ NEŽ PÓDIUM OPUSTÍME,
NĚCO VÁM NA PAMÁTKU PŘINÁŠÍME,
JESTLI SI TO ZÍTE
ČI NA POLÍČKU DÁTE,
OD KOPANIČÁRU TU K VAŠEMU VÝROČÍ VZPOMÍNKU
MÁTE.“

Dále jsme pokračovali hned velkou jízdou. Na loňském MFF v Červeném Kostelci jsme navázali spolupráci se souborem Jiskra z Plzně. Slovo dalo slovo a vyplynul z toho výměnný pobyt obou souborů – my jsme byli pozváni na Mezinárodní festival CIOFF Plzeň a Jiskra byla pozvána na Kopaničárské slavnosti. Festival v Plzni se konal od 9. do 11. června 2023. Vyráželi jsme v pátek krátce po poledni. Bylo třeba vyjet co nejdříve, jelikož nás už po příjezdu čekalo první vystoupení. Odjízďeli jsme doprovázeni nesmělým deštíkem, který cestou místy docela hodně sílil. Těsně před Plzní se počasí zcela změnilo a z mraků bylo slunečné počasí. Už během cesty se s námi spojily dvě členky souboru Jiskra – Eliška a Katka, které náš soubor měly na starost. Průběžně jsme jim hlásili naši polohu. Po příjezdu nebyl čas se moc rozkoukávat, hned šup na pódium. Ubytování bylo na okraji města v krásném hotelu Ibis, kde byli ubytováni jen členové vystupujících souborů. My jsme byli, mimo domácího souboru Jiskra, jedinými zástupci ČR. Při sobotním oficiálním zahájení tak dva členové – Ivana a Pavel, hrdě nesli českou vlajku. Ostatní vystupující soubory byli např. ze Slovenska, Chorvatska, Německa, ale i z Nepálu. Další dva členové – Radka a Tomáš, měli těžší úkol. Na nich bylo s ostatními vybranými páry zvládnout úvodní společný tanec – jihočeskou polku na

písníčku „Já mám rád tu kudrnatou Káču“. Sobotní dopoledne tak strávili nácvikem na rozpáleném parkovišti, zatím co ostatní si v doprovodu našich delegátek užívali Plzeň. Sobotní společný večer byl velmi zajímavý, pestrý, roztančený a patřičně veselý. K nám nejvíce přilnuli členové ze slovenského souboru Šiňava. Obdivovali hlavně naši muziku. Jejich muzikanti prý byli unavení, tak jim nechtěli hrát. Slováci byli rádi, že našli spřízněnou duše. Jak jsme si sobotu užili, tak v neděli to byl dobrý maraton. Vystoupení na různých místech, hodně netradiční povrch na tančení – třeba žulové kostky, vedro a pak tradáá domů. Už při loučení nás holky z Jiskry Eliška s Katkou ubezpečily, že se těší, až se s námi zase potkají, tentokrát u nás na Kopaničárských slavnostech. Pro nás to znamenalo nejen trénovat pásmo na slavnosti, ale i přichystat program pro „naše“ hosty z Jiskry. Padlo mnoho návrhů, ale jeden byl hned jasný. Plzeňáci dojeli v pátek. Přivítali jsme je lahvičkou čiré tekutiny, kterou s nadšením přijali. Hned po příjezdu nastoupili na pódium, stejně jako my u nich. Jakmile se po vystoupení posilnili, vyrazili s nadšením na kolotoče, samozřejmě v našem doprovodu a náramně jsme si to užili. Ovšem na rozdíl od nich jsme už byli bez krojů. Krojové besnění na kolotočích pokračovalo potom i druhý den – v sobotu.

V plánu byly labutě a velký řetízkový kolotoč. Krojové zastoupení Kopaničáru ale dodržela jen mužská část, děvčata přece jen to nechtěla riskovat – představa praní a následné řasení leknice převážila nad 100% úletáckým zážitkem. Tak jako jsme si my užili bláznění na kolotočích, tak členové Jiskry byli nadšení z našeho nápadu povozit je po kopaničáckých vršcích. Ukázali jsme jim naši krajinu a pěkně jsme je svezli. A jak? Tak jak to je to našemu kraji blízké – víc už necháme na vaší fantazii. Jeli jsme cestou i necestou za příznivého počasí. Vyjelo se ze Starého Hrozenkova, přes Žitkovou směrem na Vápenice, Vyškovec a zpět. Jen tiše zírali a obdivovali naši krajinu.

Tady se dají použít filmová slova Homolky: „...to jsou panoramata...příroda to je chrám...“ Nejen z naší krajiny byli Plzeňáci nadšení, ale i z našeho doprovodu a vyprávění o Kopanicích. Toto proběhlo během sobotního dopoledne. V neděli se jim zajistila, ve spolupráci s vedením obce, i možnost se svlažit na bazénech, což jejich nadšení z našeho pohostinství jen podtrhlo. Loučení bylo dlouhé, ale jsme si jistí, že se brzy uvidíme. Pozvání už padlo. Dodnes jsme s nimi stále ve spojení.

Přes letní prázdniny jsme si dali volno a už teď se chystáme na nejbližší vystoupení – hody a dožínky ve Starém Hrozenkově.

Těšíme se na vás!

Text: Ivana Zigová Gabrhelová

Foto na putovním fotoaparátu – Ivana, Bára a Zdenka

Kopaničárek na Besedě u cimbálu

Na velikonoční neděli se děti předvedly v kulturním domě na Besedě u cimbálu. Viděli jsme pokrok našich malých i velkých dětí – výsledek pilné práce na dvoudenním soustředění na Kordárně na začátku dubna. Starší „seminárnici“ (2. stupeň ZŠ) se snaží dohlápnout velkému Kopaničáru na paty, když holky a kluci poprvé nacvičili „zvedačky“. Publikum je za odvalu ocenilo bouřlivým potleskem. Nám, maminkám dělají dětičky velikou radost.

Veronika Grögerová

Kopaničárek

V květnu se Kopaničárek představil opět na domácí půdě, a to v rámci festivalu Folklorika Fest. Letos se konal již třetí ročník tohoto úspěšného multižánrového festivalu. Jako vždy se festival odehrával v přírodním amfiteátru ve Starém Hrozenkově. Děti vystoupily na malém pódiu v programu nazvaném „Polední dostaveníčko“, což bylo volné vystoupení dětských souborů. Kopaničárek si připravil hned několik pásem. Asi každý zaznamenal, že pásma Kopaničárku jsou již rozdělena na mladší a tzv. „seminárníky“. V semináři jsou zařazení už starší členové Kopaničárku. Někteří se však stále prolínají v obou skupinách, jsou takovými tahouny pro ty menší a nové členy Kopaničárku. Pro některé bylo toto vystoupení premiérou, ale zvládli to všichni na výbornou. Celkově vystoupení Kopaničárku mělo úspěch, a to nejen u domácího publika.

V červnu vystoupil Kopaničárek nejprve v Bánově a poté na Kopaničárských slavnostech. Mimo tato vystoupení ještě ně-

kteří členky Kopaničárku zazpívaly na společenské události – vítání občánků ve Starém Hrozenkově. Do Bánova dostal Kopaničárek pozvání od dětského folklórního souboru Malý Kohútek u příležitosti oslavy 5. výročí od jeho založení. Kvůli prázdninám a dovoleným nevystupovaly všechny děti, proto muselo dojít i k přeskupení párů, hlavně u „seminárníků“, kteří do Bánova přijeli s novým pásmem. Pásmo nacvičili na Kopaničárské slavnosti. Letos na Kopaničárské slavnosti poprvé vystoupili starší členové Kopaničárku mimo neděli i v pátečním programu. Moc si to užili, byla to pro ně nová a velká zkušenost. V neděli už vystupovali jak mladší, tak i starší členové Kopaničárku. Jako každý rok, nedělní program Kopaničárek zahajoval. Teploměr hlásil extrémní hodnoty, ale na výkonu a nadšení všech dětí to nebylo znát. Kopaničárskými slavnostmi skončila letní sezóna, ale už teď se pilně zkouší na dožínky ve Starém Hrozenkově.

Text i foto Ivana Zigová Gabrhelová

Od jara do podzimu v Čečeře

Ženský sbor Čečera zdraví všechny čtenáře Zpravodaje. Dovolte nám malé ohlédnutí za naším účinkováním. Pro nás nejvíc srdeční akcí, na které jsme si letos zazpívaly, bylo 20. výročí Mužského sboru z Vápenic, které se konalo 29. dubna 2023 v kulturním domě ve Starém Hrozenkově.

V komorním obsazení jsme vystoupily v pořadu „Jurko, děkujem ...“, který se uskutečnil 20. května v Redutě v Uherském Hradišti, jako poděkování za celoživotní folklórní činnost panu učiteli Jiřímu Chovancovi z Bánova.

Setkáváme se i mimo zkoušky a vystoupení. Například 4. června jsme absolvovaly úžasnou botanickou exkurzi s Karlem Fajmonem zaměřenou na květenu Kopanic, kterou pořádalo Informační středisko z Hrozenkova. 17. června jsme zpívaly v Dubňanech na Hodonínsku, kam nás pozval tamější Ženský sbor Drmolice.

Naši příznivci nás mohli slyšet v pátečním pořadu Kopaničářských slavností 14. července a 25. července jsme zavítaly do Prahy, přímo do Senátu České republiky. Zde jsme vystoupily na jedné z akcí Valdštejnského léta spolu s Mužským sborem Hútek z Bánova a s Folklórním souborem Malé Zálesí z Luhačovic.

A co nás do podzimu ještě čeká?

12. srpna zazpíváme na nově vzniklém festivalu Žitkovská Kopa, který pořádá Hotel Kopanice. A potom už se budeme připravovat a těšit na hodové zpívání u nás: na Vyškovci 27. srpna, na Žitkově 9. září, ve Starém Hrozenkově 10. září a ve Vápenicích 17. září.

Tak si s námi přijďte na některou z akcí zazpívat, budeme se na vás těšit!

Marcela Trtková za Ženský sbor Čečera
Fotografie z vystoupení v Senátu od Radka Pavlíčka

Gajdoši z Kopanic

Velkou radost nám udělalo pozvání do Polska. V blízkosti města LESZNO ve městečku Śmigiel se ve dnech 17. – 18. 6. 2023 konal festival věnovaný památce Edwarda Ignyše (1916 – 2004), nestora dudáků z Velkopolské oblasti - dudáka, houslisty, vychovatele mnoha dudáků v tomto regionu. Navštívili jsme Leszno, město působení J. A. Komenského. Společně s polskými soubory jsme

vystupovali v Kulturním domě v Bronikovu a amfiteátru ve Śmigielu.

V tomto regionu si velmi váží svého etnografa a hudebního skladatele Oskara Kolberga (1814 – 1890). Sbíral písně polské, ale i české a slovenské. Při této činnosti spolupracoval s Luborem Niederlem (1865 – 1944), našim antropologem, archeologem a etnografem, kterému jsme také věnovali část vystoupení.

L. Niederle napsal celou řadu monografií, ve kterých zkoumá lidové tradice. Jmenujme například Moravské Slovensko, kde mapuje i kulturu Moravských kopanic nebo Slovanský svět zeměpisný.

V červnu jsme se zúčastnili mezinárodního festivalu pastýřské kultury v Malatiné, tradičních Kopaničářských slavností a vystupovali jsme také v Lázních Piešťany, kde se konal tradiční Anna Bál.

Rádi a s úctou všude prezentujeme svůj kraj, jeho písně, kroje a tradice.

Jiří Gabrhel, Gajdoši z Kopanic

Sbor dobrovolných hasičů

130. výročí HISTORIE

Dne 8. října 1893 byla ustavující schůze, první organizace s názvem „Sbor dobrovolných hasičů“. Organizace na ochranu obce a občanů, jejich majetků před požáry a záplavami.

Upomínkové foto na slavnost 40ti letého trvání Sboru dobrovolných hasičů ve St. Hrozenkově dne 4. června 1933. Foto firma Kastner, z archívu Pavla Vaculíka.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V ROCE 1933

Horní řada zleva: REŽNÁK, MIKO Josef, VACULÍK Rudolf, MICHALEC Josef (Minárek), MICHALČÍK Jan (Mamenčák), ŠIŠLÁK Metoděj, KRÁTKÝ Bohumil 2. řada zleva: ŠPRTEL (z Brockého), MICHALČÍK Michal (Galociněc), ?, HAMADA Rudolf, MARTIŠKO Josef, MANDINEC Alois, VRÁBLÍK Antonín, BAHNO Josef, BROSTÍK Josef 3. řada zleva: PAVLA Štěpán, PETŘIVALSKÝ Josef, VANĚK (Horní strana), BUBLÁK Eduard, VANĚK Josef (Krhút), MICHALEC Alois (Mihalček), MICHALČÍK (obecní policajt), MICHALEC Ludvík, Vaculík (Sovík-hajný), KAFKA (Šimún), Michalec Vojtěch (Hrmela) Sedící zleva: MALÁT Miloš, RAPANT (Prachovi), ŠIMKO Ludvík, KOKEŠ Vojtěch, ZAVADIL, HOFFMANN Jan (Žanek), MICHALČÍK (Galociněc nebo Jurák), POKORNÝ (Puchajtr), POSPÍŠIL, TOMAN, Sedící dole uprostřed: HELA František (osoby identifikovali pamětníci).

Starostou byl zvolen Emanuel Vojáček, hostinský. Náčelníkem byl zvolen Josef Řehák, nadučitel. Podnáčelníky Josef Navrátil, rolník a mlynář. Josef Bendr, poštovník. Místostarosta Josef Malát, rolník. Jednatel František Dobiáš, učitel. Pokladník Josef Špetla, soustružník.

První hasičskou stříkačku pořídil Sbor už v následujícím roce 1894. Byla dvoukolová, přenosná, málo výkonná. K ohni se dopravovala na dřevěné káře s dalším pomocným nářadím. Na zakoupení stříkačky nemá Sbor peníze a proto se obrací se žádostí na různá místa o peněžitou podporu.

O tomto je na schůzi sepsán tento protokol:

Usnešeno, aby, ježto osada chudá jesti, bylo se obráceno se žádostí o peněžitou podporu na stříkačku a výzbroj pro hasičský sbor na tato místa:

- a/ k Jeho císa. a král. Veličenstvu nejmilostivějšímu císaři a králi Františku Josefovi I.,
- b/ k Jeho Eminenci milosti arcibiskupu, nejdůstojnějšímu pánu dru Theodoru,
- c/ k Jeho milosti hraběcí, urozenému pánu Augustu Bellegarde na Světlově,
- d/ Občané ve St. Hrozenkově budtíž požádání, aby každý dle možnosti přispěl,
- e/ Vůbec budíž písemnou žádostí požádán v kamkoliv lze doufati, že by sboru našemu pomocen byl.

Ludvík Zigo, Kronikář MJ ČSPO

Přepis zápisu Ludvíka Zigy z kroniky, který byl uveřejněn později i v brožuře vydané k 70. výročí založení Požárního sboru v roce 1963

Co o sboru napsal v roce 1963 tehdejší velitel Bohumil Zapletal

ČINNOST SBORU se neomezuje jen na hašení požárů a jejich předcházení, ale rozšiřuje se i na pole kulturní. Zakládá Sborovou knihovnu, kterou později předává obci (Obecní lidová knihovna). Pořádá divadelní představení, plesy, veřejné cvičení. Později pořizuje dechové nástroje pro dechovou hudbu.

VOLÁME MLÁDEŽ DO POŽÁRNÍ ORGANIZACE

Jedním z hlavních úkolů požárníků je, získávat zájem mládeže o práci v požární ochraně. Vždyť právě v mládeži rostou požárníkům noví spolupracovníci a budoucí nástupci. S plněním tohoto úkolu bylo započato už v roce 1956, kdy byl na naší ZDŠ založen Požárnický zájmový kroužek. Přihlásilo se do něj 11 žáků, kteří se s chutí pustili do požárnické práce. Již v tomto roce se zapojili do okresní soutěže na ochranu úrody a lesů, ve které získali první místo a byli odměněni věcnými cenami – sítí a míčem na odbíjenou. Další odměnu v soutěži – pěknou knihu, získali v roce 1958. V tomto roce splnili také všechny podmínky k získání odznaku „Mladý požárník“.

V 60-tých letech nastupuje na zdejší ZDŠ pan učitel Josef Poledňák. Začne pracovat s děvčaty na škole – založení požárního družstva děvčat. Zvláště dívky se velmi dobře osvědčily při plnění uložených úkolů.

V požárnických soutěžích získali několik čestných umístění a další odměny.

Mládeži je třeba se stále věnovat a jejich zájem upevňovat. Vyžaduje to jistě hodně času a obětavosti ze strany dospělých požárníků (hasičů). Jistě by věci ještě více prospělo, kdyby tato záslužná práce nespočívala na několika jedincích,

ale stala se prvořadou povinností dospělých členů požární ochrany a celé veřejnosti.

Obracíme se proto hlavně na rodiče žáků, aby nám pomohli získávat své děti pro práci v požární ochraně. Jistě to bude k dobru nás všech. Dnes ještě z mladých požárníků, vyrostou pod vedením zkušených a obětavých bratrů dobří ochránci našeho společného majetku.

velitel PS Bohumil Zapletal

Přepis z brožury vydané k 70. výročí založení Požárního sboru v roce 1963

PROČ JSEM VSTOUPILA DO POŽÁRNÍ OCHRANY

Na výzvu požárníků jsem se přihlásila do zájmového kroužku požárníků – žáků, abych se učila chránit naši obec před požáry a tím prospěla našemu státu. Se mnou se přihlásilo ještě 9 děvčat. Učíme se od požárníků, co je třeba dělat, abychom zabránili ohni. O žních pomáháme hlídat úrodu. Také jsme soutěžili o nejlepší žákovské družstvo na ochranu úrody a lesů a za odměnu jsme dostali míč na házenou a pěknou knihu.

Letos o prázdninách jsem byla v pionýrském táboře ČSPO ve Žďáru nad Sázavou. Tábor měl dva oddíly chlapců a jeden oddíl děvčat. Ubytování jsme byli ve stanech. Všichni jsme se střídali v hlídkách ve dne i v noci. Ráno jsme si museli ustlat a uklidit stany. Vedoucí přísně bodovali náš úklid a kdo neměl pořádek, tomu strhli dva body. Naši vedoucí byli hodní, jídla bylo dost a velmi dobré. Přes den jsme se koupali, sportovali a hráli různé hry. V neděli jsme nanosili dříví na táborák, který jsme večer zapálili...

Anežka Gračková

Žákyně 9. třídy

Úryvek slohové práce.

Přepis z brožury vydané k 70. výročí založení Požárního sboru v roce 1963

Vybrali Ladislav a Pavel Gabrhelovi

Sbor dobrovolných hasičů Starý Hrozenkov

SDH Starý Hrozenkov každý rok v lednu uskutečňuje výroční valnou hromadu, kde je hlavní částí výroční zpráva o činnosti za uplynulé období. Za uplynulá léta prošel sbor několika proměnami ve vedení sboru, starostou je pan Jaroslav Bártek, místostarostou pan Pavel Rapant, jednatelkou paní Jitka Trpíková, velitelem sboru Miroslav Trpík, členem výboru pan Milan Husařík, vedoucím mladých hasičů Miroslav Strapina. Členská základna sboru má 32 členů. U obce je také zřízena Jednotka požární ochrany II. kategorie, kterou řídí a vede Radim Michalčík.

Práce SDH je zaměřena podle plánu činnosti, jako je např. pořádání maškarního plesu, pořádání dětského dne, účast v požárním sportu, spolupráce s přeshraničními sbory Slovenska na základě mezinárodní dohody a v neposlední řadě tradiční Mikulášská nadílka. Na této činnosti se podílí většina členů

sboru, kterým za toto patří velké poděkování. Dík patří také rodinným příslušníkům za jejich podporu a pomoc.

Nedílnou součástí naší činnosti je výchova mladé generace hasičů, které vede Miroslav Strapina s Jitkou Trpíkovou, Milanem Husaříkem a dalšími členy SDH. Tento mladý kolektiv hasičů dosahuje velmi dobrých výsledků, v rámci okresu Uherské Hradiště patří mezi nejlepší.

Abychom nezapomněli na pohled do historie SDH, tak letos 9. září 2023 vzpomeneme 130 let od založení sboru. K tomuto významnému výročí bude probíhat velký program, který bude obsahovat průjezd hasičské techniky obcí (staré i novodobé) do areálu Kopaničárských slavností. Tam se uskuteční program s mnoha ukázkami hasičské činnosti a složek celní správy. V úvodu programu bude probíhat slavnostní nástup jednotek, vyhodnocení některých hasičů za příkladnou práci. Vše bude za doprovodu dechové hudby. Občerstvení zajištěno, vstupné bude dobrovolné.

Srdečně zve Jaroslav Bártek

Mladí hasiči

V SOUTĚŽÍCH BÝVAJÍ ÚSPĚŠNÍ

SDH Starý Hrozenkov má od roku 2017 aktivní kroužek mladých hasičů. Kroužek má 30 členů ve věku 6 až 18 let. Děti se po dobu fungování hodně stmelovaly a utvořily tak silná družstva. O tom svědčí i letošní výsledky z jednotlivých soutěží. Každá soutěž, ve které se děti umístily na stupni vítězů, je posouvána blíže k vítězství. Tento rok, už po druhé, se děti probjovaly do krajského kola, jako družstvo i jako jednotlivci. Krajské kolo bylo výsledkově velmi vyrovnané. Daly do toho všechny své síly, a proto jim patří velký obdiv. Minulý rok, se dokonce ze středních dorostenců, Ondřej Rapant, zúčastnil Mistrovství České republiky v požárním sportu dorostu, které se konalo v Ústí nad Labem. Po sečtení všech výsledků ze soutěží, se děti v hlavní soutěži Velká cena Uherského Hradiště,

umístily na 1. místě, a to v kategorii starší žáci. V mladší kategorii se děti umístily na 4. místě. V soutěži jednotlivců se také dařilo. V kategorii chlapců se Ondřej Rapant umístil na 1. místě a Václav Vráblík na 2. místě, oba v kategorii střední dorost. V dívčí kategorii se na 1. místě umístila Adriana Zigová a na 3. místě Sabina Trpíková, taktéž ve střední kategorii. Určitě si nemyslete, že vítězství a ocenění je pro nás nejdůležitější. Největší radost, nám, jako vedoucím, dělá dětský úsměv, jejich radost ze sportu, který je baví, a i to, že si navzájem pomáhají a podporují se. Jelikož to byl pro 4 starší žáky poslední ročník závodění, tímto bych jim chtěla za všechny vedoucí poděkovat, za jejich vzornou a pravidelnou účast na soutěžích i trénincích.

Dne 25. června pořádal spolek SDH Starý Hrozenkov Kouzelný dětský den, na kterém se podílel i spolek myslivců a kulturně-sportovní komise. Celý den se vydařil. Děti si užily spoustu soutěží, malování na obličej, kouzelnické vystoupení a pěnovou show.

Zároveň bychom Vás rádi pozvali na oslavu 130. výročí založení SDH Starý Hrozenkov, která se uskuteční 9. září 2023 v areálu Kopaničárských slavností. Více informací Vám bude včas oznámeno.

Těšíme se na Vás.

Tereza Strapinová – vedoucí mladých hasičů

Malá vzpomínka

Jak jsem se stala hasičkou navždy

V 60. tých létech, neznám přesný rok, nastoupil do naší ZŠ ve Starém Hrozenkově, nový učitel. Byl z Bojkovic, jmenoval se Josef Poledňák. Učil český jazyk a tělocvik. A to tak, že velmi dobře. Tělocvikovi se věnoval velmi.

Kluky naučil, jak se hraje fotbal a jiné míčové a kolektivní hry. Děvčata trénoval atletiku a gymnastiku a sestavil dívčí hasičské družstvo. Byly v něm dívky 8. a 9. tříd, ročníky 1949 a 1950. Většinou ze Starého Hrozenkova.

Pan učitel Poledňák nás učil o požárním sportu všechno, co v těch létech platilo. Cvičily jsme nástupy, jak se podává hlášení, prostná, rychlost a požární útok. U savic a rozdělovače byly vždy ty zdatnější, v útoku u „céček“, ty rychlejší.

Naše ustrojení sestávalo z modré teplákové soupravy, na nohou jsme měly klasické „trampky“, a na hlavě frajerské lodičky se znakem. No, slušelo nám to náramně! Jezdily jsme na různé soutěže, a dokonce i vyhrávaly. Dostaly jsme se až do velké soutěže Jihomoravského kraje ve Sloupu u Blanska. Tam to ale nedopadlo, protože konkurence družstev z měst byla obrovská. Ale byly jsme tam! Malé holky ze Starého Hrozenkova, kdesi z Kopanic. A nebály jsme se nic! Někde u děvčat jsou určitě nějaké fotografie. Já mám jen dvě, ale poznáme se na nich. Fotky moc ostré nejsou, ale vzpomínky ano. Jasně, hezké, veselé.

A vlastně, o to, panu učiteli zřejmě šlo. Být parta, něco společně dělat a dělat to s radostí.

A některé z nás zůstaly s radostí hasičkami až do současnosti.

Děkujeme Vám, pane učiteli! Marcela Surova, rozená Zapletalová

Dle vzpomínek a fotografií byly členkami dívčího družstva (uvádím jména za svobodna):

Anička Antalová, Zdena Brostíková, Anežka Gračková, Boženka Hasíková, Majka Hoffmannová, Lidka Hordulíková, Miluška Kopuncová, Hela Michalčíková, Vlasta Michalcová, Majka Turzová, Anežka Mandincová, Marcela Zapletalová a asi i další, ale to si opravdu nepamatuji. Tak ať mi prominou...

Založení odboru Sokola

V roce 1920, o prázdninách, byl založen v obci odbor Sokola, jakožto odbočka jednoty v Bojkovicích. Cvičili odbor mužský i ženský, v sále hostince pana Lavického (nyní kulturní dům). Žákovský dorost Sokola byl založen 8. května 1921. Počet 12 hochů a 10 děvčat. Děvčata cvičila slečna Lavická, hochy řídící učitel a náčelník Sokola František Macek. První vystoupení zdejší pobočky Sokola na veřejnosti bylo dne 8. září 1921. Vystupovali i hosté z Drietomy a IV. okrsku z Uherského Brodu. Členové ze Slovenska cestou vyvrátili na hranici hraniční kámen a domluvili se s domácími, že na národní svátek, 28. října, zasadí místo kamene „Lípu bratrství“. Mobilizace, z října 1921, kvůli událostem v Maďarsku, tuto slavnost zrušila. Slavnost sázení „Lípy bratrství“ se tak uskutečnila až 30. dubna 1922 za hojně účasti Sokolů z Brodska a Slovenska.

Sokolové v obci nacvičili a sehráli i několik divadelních her a uspořádali i koncerty vážné hudby.

Fotbalová hřiště na „Rovňách“ upravili nadšenci během II. světové války. Kdo si pamatuje víc, ať doplní. K obnovení, znovuzaložení, došlo dne 19. března 1950. Náčelníkem byl zvolen Jaroslav Pavlík, učitel a primáš krůžku.

Fotografie fotbalistů pravděpodobně ze 70. let

Fotografie z tréninku stolního tenisu

Do výboru byli zvoleni učitelé V. Kovařík, L. Lattenbergová a Fr. Střelcová. Sokolská akademie proběhla 9. listopadu 1950 – přičinil se učitel Pavlík. Sokolský den se konal 8. června 1952 u střední školy na Rovňách, kde cvičili i žáci obecní školy.

Další zprávy a vzpomínky, hlavně z fotbalu, doufám doplní další pamětníci a bývalí hráči FK Sokol Starý Hrozenkov.

Nesmíme zapomenout na ty, kteří se věnovali a věnují malým nadějím. Je potřeba těmto poděkovat.

Zdroje: Pamětní kniha dvoutrídí Národní školy ve Starém Hrozenkově založená v r. 1879

ŠKOLNÍ KRONIKY OBECNÍ ŠKOLY AŽ DO ŠKOLNÍHO ROKU 1951/1952
Kronika uložena v archivu v Uh. Hradišti, vypsál Ladislav Gabrhel

V rámci Sokola fungoval v Hrozenkově i fotbalový oddíl, a také ještě v sedmdesátých letech například i oddíl stolního tenisu nebo turistický oddíl. Přikládáme fotografie a materiály z archivu Pavla Vaculíka a vzpomínky jednoho z hráčů a trenérů - Josefa Holíka.

Z historie stolního tenisu

V neděli 10. 12. 1961 se uskutečnil v tělocvičně ZDŠ turnaj ve stolním tenisu. Účastnilo se ho 21 hráčů. Turnaj měl velmi dobrou úroveň a prvních 6 hráčů by mohlo čestně hájit barvy St. Hrozenkova i v okresní soutěži.

Turnaj vyhrál Antonín Žmolík, druhé místo obsadil J. Holík /velmi talentovaný hráč/, na třetím místě skončil Metoděj Šišlák, čtvrtý byl Vavřín Michalec.

Organizačně byl turnaj dobře zajištěn. Velká účast na turnaji svědčí o popularitě tohoto sportu ve St. Hrozenkově.

Vybráno z místního časopisu Hlas KOPANIC
(2. ročník, číslo 1, 1. leden 1962)

Ze vzpomínek hráče fotbalu

Fotbal ve Starém Hrozenkově byl založen v roce 1923, fungoval pod TJ Sokol Starý Hrozenkov. Rok 1923 vychází z dochovaných fotografií. Podle pamětníků, kolem r. 1958, byla dvě žákovská družstva, a byli to zároveň velcí rivalové „Hasiči“ (- Zapletal Bohumil a spol.) a „Dačovci“ (Eda Bublák a spol.).

Dlouhá léta vedl fotbal jako vedoucí oddílu pan František Gračka, a po příchodu z vyšších tříd byl vzorem hráč pan Vávra Michalec, který se kromě aktivního fotbalu staral i o výstroj, balóny atd. Později byli v čele oddílu Josef Holík, Josef Michalčík, Josef Jurák, Josef Vaculík, který odešel ze zdravotních důvodů. Staral se o údržbu hřiště a kabin, přispěl svou prací i na oplocení hřiště aj., za to mu patří velký dík.

V roce 1979, za pomoci tehdejšího MNV (pozn: místního národního výboru, tj. předchůdce obecního úřadu), se nakoupily také buňky (šatny). Přispěli k tomu také Josef Miko, Josef Michalčík a Pavel Michalec předseda MNV.

Oddíl měl během svého fungování také družbu se slovenskými fotbalovými oddíly z Uhrovice, Soblahova a Chochole.

Pod vedením trenéra Vladimíra Mačáta byli zaregistrováni v roce 2001 i žáci. V trenérské štafetě pokračoval u žáků Josef Holík, Kamil Hodulík, Stanislav Habáník, Dušan Panák, Petr Husařík, Tomáš Antal, Viktor Orság, Václav Juriga. Manželé Kateřina a Ondřej Jiríčkovi trénují přípravku. Dospělé trénoval Josef Holík, Radek Šprtěl, Václav Juriga. V současné době je trenérem dospělých Marian Mušuta z Trenčína.

Chtěl bych také připomenout ty, kteří oddílu poskytli sponzorské dary v posledních letech. Například pan Miroslav Kovačičin věnoval hráčům dresy pro dospělé. Pan Luboš Hoffmann věnoval dresy žákům a mladší a starší přípravce. To zprostředkoval Josef Holík. Mužům uhradila dresy firma STRABAG. Tento dar zprostředkovali Tomáš Keňo a Lukáš Lebáněk. Všem patří velký dík.

Na přípravě 100. výročí od založení oddílu fotbalu, které proběhlo 22. července 2023 na fotbalovém hřišti, se podílel výbor FK Starý Hrozenkov, z.s. v čele se Zdeňkem Pyszkem – předsedou a Antonínem Sedlákem- pokladníkem.

VE VÝROČNÍM FOTBALOVÉM UTKÁNÍ SE STŘETLI

1. Přípravka mladší: FK Starý Hrozenkov – Sokol Kněžpole(11:11)
2. Přípravka: FK Starý Hrozenkov – Sokol Kněžpole(15:1)
3. Žáci: FK Starý Hrozenkov - Uh. Brod dívky (5:0)
4. Stará garda: FK Starý Hrozenkov - TJ Pitín (2:9)
5. Muži: FK StarýHrozenkov - TJ Pitín(1:9)

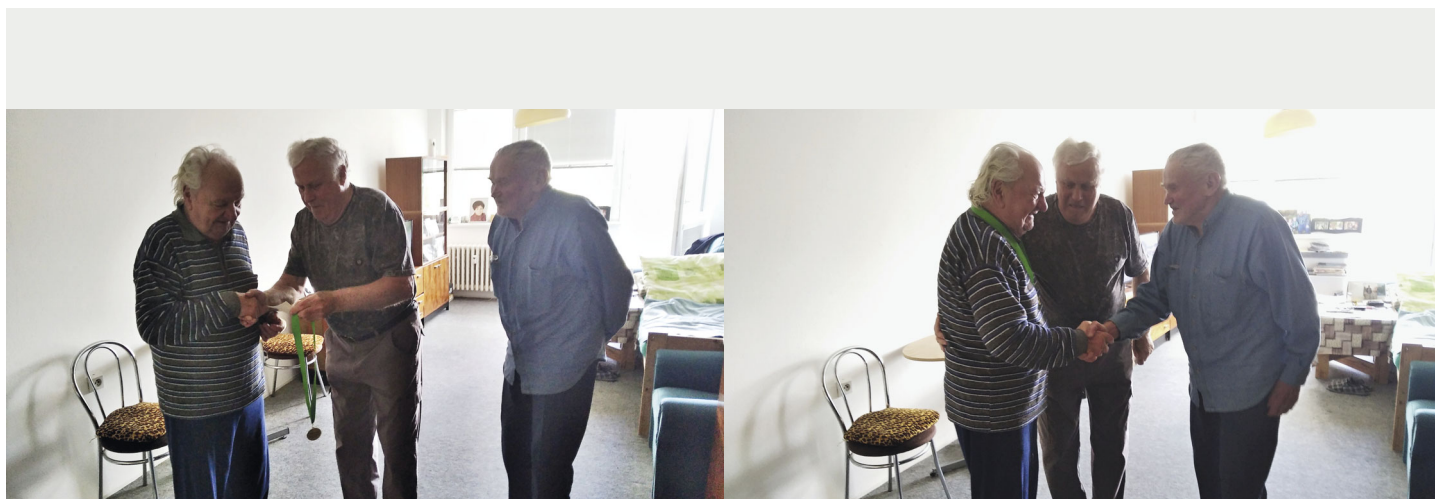
Díky patří také panu Františku Fraňkovi za zprostředkování sponzorů akce. Poděkování patří i Františku Žeravčíkovi a Vlastimilu Hroznovi, kteří připravili pro účastníky bohaté občerstvení. Oslava fotbalu proběhla dobře, za velké účasti, a za přítomnosti předsedy Okresního fotbalového svazu Uherské Hradiště pana Františka Miky, který předal ocenění za dobrou práci pěti lidem: Josefu Holíkovi, Josefu Vaculíkovi, Vladimíru Mačátovi, Stanislavu Habáníkovi a Antonínu Sedlákovi. Dále byly předány pamětní medaile - jak hráčům, tak funkcionářům.

Pamětníci to oslavili zpěvem při heligonce. Dodatečně byla předána medaile také nejstaršímu z bývalých hráčů – Jaroslavu Zapletalovi, u příležitosti jeho životního jubilea. Medaili předali Josef Holík a Pavel Vaculík.

Naše krédo je: „Sportem ku zdraví.“

Josef Holík

Fotografii z předání medaile panu Zapletalovi v Uherském Brodě pořídil Josef Gabrhel.

Slavíme výročí SOKOLA

- organizovaného snažení lidí žijících v centru Moravských Kopanic ve Starém Hrozenkově. Šlo o to, sportem v kolektivu přátel a kamarádů prospět svému zdraví.

Podle pamětníků, se ústním podáním tradovalo, že pod patronací bojkovského Sokola cvičili Prostná mladí muži a kluci. Možná i děvčata? Nevíme.

Díky fotografii z roku 1923 máme důkaz, že organizovaný sport zapustil kořeny a žije i u nás. V průběhu let to byly tisíce lidí, kterým máme nyní možnost poděkovat. Rád bych vás požádal o laskavost. Uctěme tichou vzpomínkou památku těch, kteří už nejsou mezi námi – DĚKUJI

Josef Miko, řidič autobusu

SPOLKOVÁ ČINNOST

Kroužek mladých myslivců „SOVIČKY“

Česká myslivost v sobě ukrývá řadu důležitých aspektů a hledisek. Dle zákona o myslivosti se jedná o spolkovou činnost, která svým pojetím plní sociálně-kulturní úlohu, kdy se sdružují nejen muži, ale i ženy „Dámy české myslivosti“. Zájmem je vytvořit v souladu společné činnosti pozitivní obraz myslivosti u široké veřejnosti. Myslivost je především životním stylem, který má u nás tisíciletou tradici. Bohatá historická tradice, která je předávána z generace na generaci, zavazuje všechny aktivní myslivce a milovníky přírody, aby zvyky a tradice byly i nadále zachovány, rozvíjeny a předávány mladým adeptům a dětem.

Po celý svůj aktivní život se věnuji své velké zálibě myslivosti. Současná situace, kdy v řadách mysliveckých spolků je stále méně mladých myslivců, pokládám otázkou: „Mají mladí lidé a děti zájem o přírodu?“ Konkurence volnočasových aktivit je obrovská a mnohdy raději děti sedí doma u počítačů, tabletu nebo televize. V současnosti má mimořádný význam vytvářet nové vhodné prostředí pro rozvoj mladých lidí a dětí.

Vedoucí představitelé Českomoravské myslivecké jednoty, která sdružuje myslivce od roku 1923, si situaci plně uvědomují a realizují nespočet projektů, které jsou zaměřeny na to, aby přivedly mládež a děti k přírodě. Takovou aktivitou je i vytvoření kroužků pro děti. Oslovují aktivní myslivce, kteří mají zájem pracovat s dětmi a ti mohou absolvovat kurz základních pedagogických dovedností, který se vyučuje na středních lesnických školách. Cílem není ze všech dětí vycho-

vat myslivce, ale lidi, kteří mají rádi přírodu, umí se v přírodě chovat, umí v ní číst a pohybovat se.

V roce 2017 jsem absolvoval kurz a rozhodl se založit kroužek mladých myslivců při MS JAVOR Starý Hrozenkov, kterého jsem dlouholetým členem. Dohodl jsem se s předsedou spolku Ladislavem Sedlačíkem, který mi přislíbil podporu a pomoc, že uspořádáme besedu v měsíci září v místní základní škole na téma příroda a myslivost. Besedy se zúčastnily děti ze všech ročníků, které měly zájem si poslechnout o myslivosti, jak ji lze vnímat v rámci přírody a společnosti. Podařilo se nám některé děti zaujmout, a v témže roce zakládáme kroužek mladých myslivců, který později dostává název „SOVIČKY“. Sovu jsme si s dětmi vybrali jako symbol moudrosti a stala se naším talismanem. Kroužek funguje po celou dobu 5 let od svého založení, scházíme se během školního roku jednou týdně. Průměrně dochází do kroužku 12 dětí. Děti se v kroužku seznamují s významem a životem zvěře, osvojují si základy myslivecké mluvy, učí se poznávat a rozlišovat znaky zvěře v přírodě. Získané znalosti si mohou každý rok prověřit v soutěži O zlatou srnčí trofej. Soutěž pořádá Českomoravská myslivecká jednota ve spolupráci OMS Uherské Hradiště na hájence Lesů ČR pod Buchlovem. Jedná se o tradiční přírodně-mysliveckou soutěž. Smyslem soutěže je nejen si ověřit a porovnat své znalosti, ale umožnit dětem ze všech kroužků, kterých je na okrese Uherské Hradiště celkem 10, seznámit se a inspirovat nejen děti, ale i vedoucí k další činnosti. V každém

Od nového školního roku pokračujeme v činnosti a těšíme se na další zájemce o přírodu a myslivost.

Myslivosti zdar!

ročníku, kterého jsme se zúčastnili, jsme dosáhli úspěchu. Na soutěž se snažíme připravit 6 dětí, tři děti pro kategorii A a tři pro kategorii B. Naše první účast byla úspěšná v kategorii B, kdy Anička Habáníková obsadila druhé místo. V minulém roce se nám podařilo soutěž vyhrát v kategorii A - Evžen Kaluža a čtvrté místo obsadila Rozálie Sedlačíková. Společně se zúčastnili národního kola v Beskydech. V tomto roce se podařilo získat v kategorii A čtvrté místo Matějovi Sedlačikovi a ve střelbě ze vzduchovky druhé místo Rozálii Sedlačíkové.

O letních prázdninách jsme s dětmi již dvakrát uspořádali třídní výlet na chatu mysliveckého sdružení Suchá Loz ve spolupráci s mysliveckým hospodářem Jiřím Gregovským. Děti si vyzkoušely vše, co se naučily, v rámci soutěží a her. Jiří Gregovský předvedl dětem hudební ukázkou na borlici, zatriebnil několik mysliveckých signálů a předvedl vábení zvěře. Večer byl táborák, opékání buřtů, a vycházka nočním lesem.

V měsíci červnu se stává tradicí účast MS JAVOR na pořádání dětského dne v amfiteátru, ve spolupráci s obecním úřadem a dalšími dobrovolnými organizacemi registrovanými v obci. Symbolika června, který je měsícem myslivosti a ochrany přírody, je o to zajímavější. Děti zde oslovujeme obrázkovou prezentací a vystavenými trofejemi a preparáty. Děti si mohou vyzkoušet dovednost ve střelbě ze vzduchovky.

K výročí 100 let založení Českomoravské myslivecké jednoty, která byla pořádána OMS Uherské Hradiště v amfiteátru Bukovina v Popovicích, proběhla prezentace všech mysliveckých kroužků. Vytvořením tabule, která představila naši činnost, jsme zaujali mnoho účastníků výstavy a tím podpořili vznik nových kroužků.

S pozdravem Myslivosti zdar!
Juriga Václav st..
Vedoucí kroužku

Je to pro nás již neskutečný, a nekonečně dlouhý, nešťastný rok, kdy nás velmi nečekaně a nechtěně dne 5. července 2022 opustila paní HANA KUBÍKOVÁ – roz. Valíčková. Stále vzpomínáme v rozechvělém úžasu nad krutým osudem, který nám vzal tu nejcennější, nejúžasnější, a nejvzácnější ženu, kterou jsme v našem životě mohli poznat.

Nikdy nezapomeneme, Petr, Lukáš, příbuzní a všichni, kteří Haničku poznali.

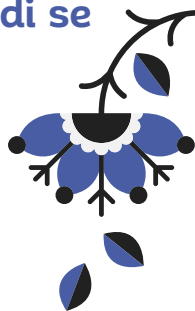
Poděkování

Dovoluji si napsat malý článku s velikým poděkováním.

Spoustu let jsme jednou začas oblékli „divadelní šaty“ a vyrazili do Slováckého divadla. Zasmáli jsme se, potěšili se, poplakali si a někdy nechápali záměry režiséra, ale vždy to bylo moc fajn. A celou tu dobu se o nás starala paní Helena Žmolíková - o předplatné, o autobus, i o nás, abychom nezapomněli a vše jsme stihli. A za to jí chci za nás všechny divadelníky poděkovat. Děkujeme za péči, za zážitky, za společná setkání.

Za divadelníky Jitka Vaculíková

KOPANIČÁREK Najdi se

fotografie z archivu
DFS Kopaničárek

Fotografie z Kopaničárských slavností

Botanická exkurze na Vyškovci a brožurka o vzácné květeně Kopanic

4. června 2023 odpoledne uspořádalo Informační středisko pro rozvoj Moravských Kopanic krásnou botanickou exkurzi na Vyškovci, o kterou byl velký zájem. Skvělým průvodcem byl botanik Správy CHKO Bílé Karpaty Mgr. Karel Fajmon. Poznali jsme díky němu spoustu vzácných i běžných rostlin a dověděli jsme se i mnoho zajímavostí z jejich života a světa. Navštívili jsme na Vyškovci i Přírodní památku pod Hřibovňou a Přírodní rezervaci ve Vlčí.

Probíhal zrovna také víkend otevřených památkových domků, tak jsme se krátce zastavili i na Statku ve Vlčí u pana Karlíka.

Exkurze je součástí našeho projektu Vzácná květena Moravských Kopanic, jehož hlavním výstupem by měla být brožurka pod stejným názvem, která blíže představí zejména vzácné a chráněné rostliny Kopanic. Na publikaci budeme pracovat během tohoto roku i ve spolupráci s Karlem Fajmonem a předpokládáme její vydání na jaře v roce 2024.

Autor fotografií a článku Renata Vaculíková,
IS Kopanice

Škarda ukousnutá

Projekt je spolufinancován

Zlínským krajem.

Podporu projektu nám schválil

také Mikroregion Bílé Karpaty.

Děkujeme moc za podporu.

Pokud byste chtěli vydání

brožurky finančně podpořit i vy,

budeme moc rádi, když se nám

ozvete.

Děkujeme.

Prstnatec májový

Hlavinka horská

Okrotice dlouholistá

Chystá se víkendový fotografický workshop na Kopanicích s Robo Kočanem

Ve dnech 8.-10. září 2023 bude probíhat na Kopanicích třídenní fotografický workshop, který pořádá Informační středisko pro rozvoj Moravských Kopanic. Workshop povede známý slovenský fotograf Robo Kočan a bude volně inspirovaný tvorbou Marie Zavadilové roz. Pospíšilové (1893-1988), která se narodila v Hulíně, ale působila v letech 1919-1935 na Kopanicích jako učitelka (na Žitkové a ve Starém Hrozenkově). Zároveň byla nadšenou amatérskou fotografkou, která dokumentovala život svůj i život a tradice zdejších lidí.

Na tuto ojedinělou fotografickou akci přijede v září řada fotografů z různých míst naší země a možná i ze Slovenska. Někteří z nich se věnují fotografii profesionálně, někteří amatérsky, jsou mezi nimi také studenti Institutu tvůrčí fotografie v Opavě. Část z nich propojila už v minulosti fotografická škola Photogenia v Brně, díky které absolvovali společně různé kurzy a workshopy zaměřené na fotografii a rádi se dodnes potkávají. Fotografování bude probíhat převážně na Žitkové na několika vybraných stanovištích, případně i v Hrozenkově během hodové slavnosti. Role modelek a modelů se zhostí místní – převážně členové a bývalí členové zdejších folklórních sborů a souborů a další dobrovolníci. Pokud to bude možné a pokud se podaří zajistit finanční prostředky, rádi bychom pak obrazové výstupy z workshopu prezentovali třeba na nějaké samostatné výstavě nebo v tištěném materiálu.

Na začátku roku 2020 se Renata Vaculíková z Informačního střediska zúčastnila v Brně jedné fotografické dílny, kterou vedl Robo Kočan. V té době neměla tušení, že tento fotograf má s Kopanicemi zajímavé spojení. Jak se dověděla později náhodně z internetu, v roce 1996 obhájil totiž diplomku na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě právě o tvorbě Marie Zavadilové. Diplomka nesla název „Marie Zavadilová – svietim si vlastným svetlom“. Mnohým tento název jistě připomněl knihu, která vyšla v roce 2001 pod stejným názvem, překvapivě je v ní však jako autor uveden Marián Pauer. Zmínka o Robo Kočanovi v knize bohužel žádná není, i když články na internetu nám prozradily, že pro knihu byla tato diplomka více než „inspirací“. Na základě těchto zjištěných informací oslovila na začátku roku 2023 Renata Vaculíková Robo Kočana a nabídla mu spolupráci. Dohodli se na uspořádání zmíněného fotografického workshopu, který proběhne na Kopanicích začátkem září – právě v době zdejších hodů a dožínok.

Požádali jsme o spolupráci také Muzeum Jana Amose Komenského, které má ve svých archivech řadu fotografií paní Zavadilové. Pro účely uvedeného fotografického workshopu nám poskytlo jejich skeny bezplatně. Velmi děkujeme.

Robo Kočan se kromě diplomky podílel také na přípravě výstavy fotografií Marie Zavadilové, která proběhla v roce 1997 v Domě fotografie Tatranské galerie v Popradě. Zhotovil tehdy pro výstavu fotografie z původních negativů paní Zavadilové.

Renata Vaculíková poslala Robo Kočanovi e-mailem několik otázek, aby se čtenáři Zpravodaje i účastníci workshopu dověděli více o připravované fotografické akci i o něm samotném a jeho práci:

Rozhovor

foto z archívu Robo Kočana

Dobrý den, Robo,

můžete se nám, prosím, představit a říct něco o sobě a krátce i o vaší minulé i současné tvorbě?

Dobrý deň, od mojej diplomovky v roku 1996 ubehlo už veľa rokov a ja som sa hneď po ukončení štúdia na bratislavskej VŠVU presťahoval do rodného Popradu, kde doteraz žijem a aj tvorím. Živím sa komerčnou fotografiou, ale v posledných rokoch aj ako kameraman. Stále sa mi darí robiť aj vlastnú tvorbu, ktorú aj celkom aktívne vystavujem. Od vysokej školy pracujem na jednotlivých fotocykloch alebo sériach, na ktorých prevažne pracujem aj niekoľko rokov. V mojej tvorbe prevažuje inscenovaná (série DIALÓGY, SVETLOM DO TMY, PRÍBEHY Z DRUHEJ STRANY, ANJEL STRÁŽENÝ, PRÍBEHY NOČNEJ LAMPY,...) alebo manipulovaná fotografia (série TIENE DUCHOV, PODIVNÉ BYTOSTI, TAJOMNÉ PRIESTORY, POCTA ZNEÚCTENÝM, Z DRUHEJ STRANY, OBRAZY PAMETÍ, CESTY...), rád robím presahy do iných médií až inštalácií či projekcií (RODINNÉ TAJNÍČKY, V ZNAMENÍ STRELA, HLADANIE, DVE TVÁRE JEDNA

DUŠA, VYRUŠIL SI MA ALEBO OBKŤÚČIL SOM ŤA,...). Dlhé roky pôsobím ako lektor na fotografických workshopoch ešte od čias Domu fotografie v Poprade, ktorý založila Lucia Benická. Od roku 2018 som začal organizovať Fotovíkendy u mňa na chalupe v Zamagurí (blízko hraníc s Poľskom pri Červenom kláštore), kde sa venujem záujemcom o fotografiu od začiatočníkov až po profesionálov, ktorí sa chcú naučiť niečo nové alebo zdokonaľiť v postupoch, ktoré im nie sú až tak blízke. Robím aj individuálne kurzy, ale aj konzultácie a prípravu pre záujemcov o štúdium na strednej alebo vysokej škole s fotografickým zameraním.

Jak jste se dostal k fotografické práci Marie Zavadilové a co Vás přimělo napsat o ní diplomovou práci? Co vás na její práci či osobě oslovilo?

Pravdupovediac si to už nepamätám, ale predpokladám, že môj pedagóg na VŠVU Lubo Stacho ma zoznámil s pani Květou Fulierovou dcérou pani Zavadilovej, ktorá mi ukázala archív sklenených negatívov svojej mamy a začali sme sa stretávať a rozprávať. A asi prof. Stacho mi navrhol, že by som to mohol celé spracovať do diplomovky.

Na pani Zavadilovej som obdivoval jej zanievanie do média fotografie. V tých rokoch foto technika nebola samozrejmosťou a nebola ani finančne prístupná každému. A aj spracovanie bolo náročné a zdĺhavé v porovnaní s dnešnou digitálnou dobou. Bola renesančnou ženou, ktorá sa venovala aj literatúre, hrala na husliach, založila orchester, cestovala po svete, vyšívala a háčkovala ... Takáto všestrannosť bola v tých rokoch hlavne u mužov a ženy ako pani Zavadilová boli ojedinelé a obdivuhodné. Tak to ma na nej zaujalo.

Jak jste pro diplomku získával materiál a informace?

Všetky materiály a informácie som mal od jej dcéry pani Kvetky Fulierovej, ktorá uchováva tento archív o svojej mame isto až dodnes.

Zvolil jste pro vaši práci krásný název „Marie Zavadilová- svietim si vlastným svetlom“. Můžete nám k názvu říct něco víc?

Tak to si už nepamätám ako som k tomu názvu prišiel, ale mohlo to súvisieť aj s tým, že som v tých rokoch pracoval na sérii Svetlom do tmy (luminografie a časť mojej praktickej diplomovky). Ale to už teraz len dedukujem.

Chcete nám sám priblížiť, do jaké míry je kniha pana Pauera shodná s vaší diplomkou? Překvapilo Vás, že po pěti letech od jejího obhájení vyšla kniha se stejným názvem, která čerpa-la z Vaší práce, aniž byste o tom věděl? Navíc Vás pan Pauer nezmínil v knize ani jako zdroj informací. Jaký na to máte pohled?

Ja som sa o tom, že použil moju diplomovku asi ako hlavný zdroj ku knihe, ktorú napísal, dozvedel tuším od Václava Maceka, ktorý mi zavolať a pýtal sa ma na to a jasom mu povedal, že o ničom neviem a že pána Pauera ani osobne nepoznám. Nejak som sa s tým netrápil a nijako som to neriešil. Vedel som a stále viem kde žijem (na Slovensku) a ako to tu je s autorskými právami. Stretám sa s tým v podstate aj v súčasnej dobe, že niekto použije moju fotku niekde verejne, napríklad na obale LP a ani sa nesnaží informovať ma o tom ako autora nebudaj požiadať o povolenie použiť moju fotku. A keď to konzultujem s právnikmi, tak zistím, že to čo môžem vysúdiť nestojí za ten čas, ktorý by som s tým strávil. Takže postihnúť ľudí, ktorí vám ukradnú duševné vlastníctvo na Slovensku je mizivé alebo nijaké.

Autor fotografie: Marie Zavadilová

Máte už nějakou bližší představu, jak byste chtěl připravovaný fotografický workshop na Kopanicích pojmut?

Keďže to ideme postaviť na inšpirácii pani Zavadilovou a budeme mať k dispozícii modelov v krojoch, tak by bolo pekné urobiť nejaké portréty alebo situácie vychádzajúce kompozične a aj prostredím z fotiek pani Zavadilovej do ktorých by sa mohli doinscenovať nejaké súčasné predmety používané v dnešnom dennom živote. Alebo fotiť podľa fotiek pani Zavadilovej rovnaké situácie, ale na dnešnom dvore či v záhrade, na školskom dvore, atď.. Niektorí účastníci by mohli robiť reportážne fotografie, zachytávajúce bežné situácie zo života ľudí v tomto kraji (čo robila aj Zavadilová) a ďalšia skupina

by pracovala s archívnými fotografiemi Žitkovej (ak by boli nejaké k dispozícii) a hľadala miesta, ktoré sú na archívnych fotografiách, ktoré by nafotili ako vyzerajú v súčasnosti. Prípadne by sme urobili prelútie toho, čo tu kedysi bolo, s tým súčasným do jednej fotky.

Navštívil jste Kopanice už někdy dříve, nebo sem zavítáte poprvé?

Kopanice som doposiaľ iba prechádzal, ale nebol som u vás. Preto sa už celkom teším, že budem môcť tento kraj spoznať počas troch dní, ktoré tam strávim.

Děkuji moc za odpovědi.

Těšíme se na setkání i fotografování s Vámi.

Renata Vaculíková

Autor fotografií: Marie Zavadilová
(Poskytlo Muzeum J.A. Komenského v Uherském Brodě)

ŽIHLAVA PÁLÍ

Redakční rada zvažuje obnovit rubriku bývalého místního časopisu „Hlasu KOPANIC“, Žihlava pálí.

Chceme otiskovat názory občanů. Žijeme v jedné obci, máme různé požadavky, něco chválíme, naopak se nám něco nelíbí. Proto budeme rádi, když čtenáři našeho Zpravodaje využijí v případě potřeby i této možnosti a zašlou, nebo osobně předají podnětné názory i konstruktivní kritiku.

Ne však anonymní, ani urážející či pomlouvající druhé.

Před zasláním vašeho případného příspěvku do tisku však vždy prosím nejprve pečlivě zvažte, zda není smyslupnější řešit váš problém s konkrétním člověkem, skupinou nebo úřadem osobně, než odešlete stížnosti či kritiku do Zpravodaje. Redakční rada může podnět sice zveřejnit, avšak zajistit jeho řešení mnohdy již není v jejích možnostech. Hledejte nejprve takové místo, kde mají kompetence danou věc řešit či realizovat.

Také bychom nechtěli, aby se Zpravodaj stal místem pro řešení osobních sporů či pouhou knihou přání a stížností. Tím bychom ostatní čtenáře brzy odradili.

Možná máte zajímavý nápad nebo návrh, jak by se dal život v naší obci zpestřit, oživit, zlepšit. Pokud tomu tak je, určitě neváhejte takový podnět poslat. Vždy je však vítána s nápadem i vlastní iniciativa.

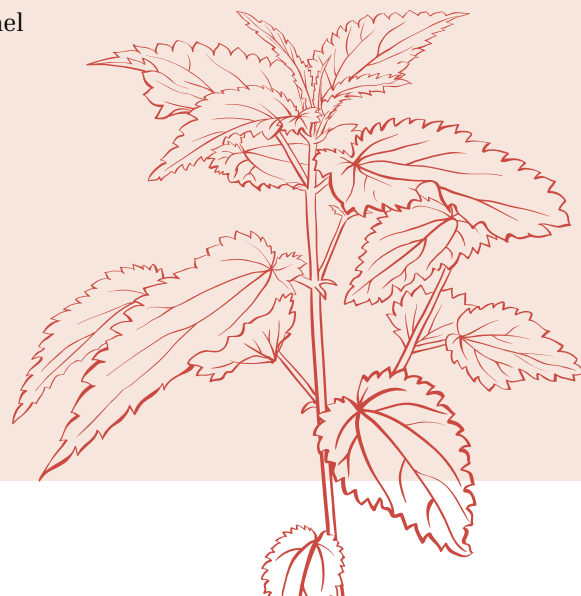
SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

První příspěvek

Opravdu mě pálí, když vidím spolupráci dnes opoziční strany se současným vedením obce. Vlastně nejde o spolupráci, ale házení klacků pod nohy. Jak jinak nazvat, a to mě hodně nadzvedlo, kontrolu členů bývalého vedení na obecním úřadě den před zahájením Kopaničářských slavností. Zkusme se vžít do situace, kdy má vedení obce poprvé na starosti tak velkou akci. Mnozí z nás si pamatujeme, když více než před 30. lety jsme běhali a snažili se pomáhat dle svých možností při organizaci slavností.

Asi nejde o pomoc a pohodové spolužití, ale o...???

Pavel Gabrhel

Od čtenářů Zpravodaje

Podněty od paní Marcely Surové:

Redakce Zpravodaje obdržela od paní Surové níže uvedené písemné podněty. Příkládáme zároveň vyjádření k těmto podnětům, které jsme projednali se zástupci obce na jednání redakční rady, protože kromě prvního spadá řešení spíše do kompetencí zastupitelů obce:

1) Otisknout rozhlasovou relaci k osvobození St. Hrozenkova + použít tuto malou brožurku vydanou k upomínce na postavení kapličky na Rackovech. Je tam pěkný text!!

Pro toto číslo Zpravodaje se nám sešlo tolik článků a příspěvků, že jsme s ohledem na kapacitní možnosti této tiskoviny upřednostnili před přepisem rozhlasového vysílání takové příspěvky, které dosud nebyly zveřejněny. Děkujeme za pochopení.

Vkládáme sken brožurky k výročí dopadu bomb na Rackově 22. srpna 1944.

Pozn: Kopie pamětního listu památníku Panny Marie byla již publikována také v knize O kopanické řeči, na žádost čtenářky ji příkládáme znovu zde.

Navrhují nechat zhotovit a umístit k soše sv. Jana Nepomuckého (oprava redakce: jedná se o sochu Jana Křtitele) ke kašně u IC mosaznou tabulku se jménem sochaře a našeho rodáka p. Pavla Gabrhela. Nastal čas satisfakce a veřejného poděkování a uznání!

Vyjádření autora sochy: Autor sochy Jana Křtitele zatím nevažuje signovat dílo z důvodu, že v době vzniku nesouhlasil s úpravou okolí. K Janu Křtiteli patří řeka a ne bazén s vodotryskem

(na Kopanicích?), který je půl roku bez vody. Návrhy byly vystaveny. K jednání s architektem nebyl nikdy přizván. Dokonce zastupitelstvo hlasovalo, jak bude socha otočená.

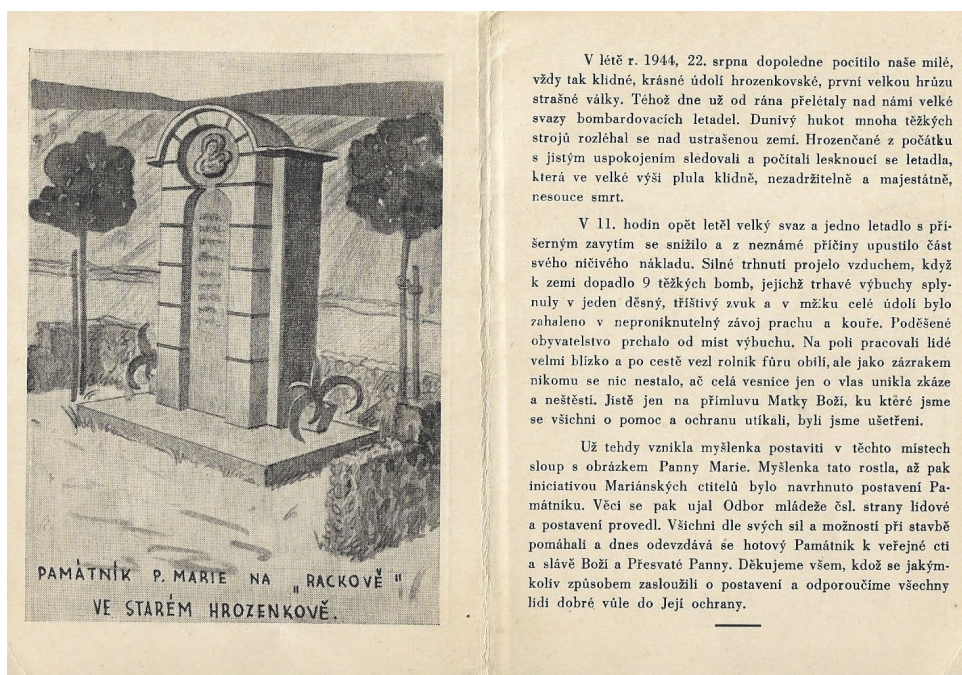
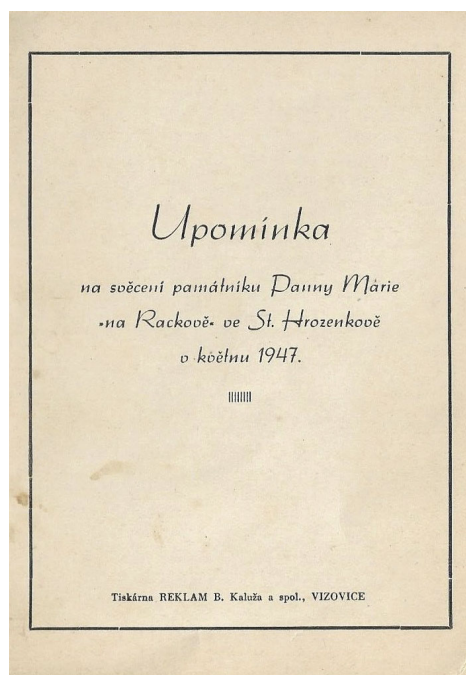
2) V rámci zvyšování digitalizace by bylo dobré nabídnout starším ročníkům našich občanů orientaci na počítači – základní i pokročilejší a určitě i práci s chytrým mobilem.

Je potřeba zmapovat zájem o podobné kurzy počítačových dovedností mezi obyvateli Kopanic, než se bude jednat o uspořádání kurzu. Pro kurz je nutné zajistit počítačovou učebnu a lektora. V minulosti probíhal kurz základů práce na počítači v počítačové učebně základní školy s externím lektorem, pořádalo jej Informační středisko. Pokud bude o kurz znovu zájem, obec je ochotna jednat opět se školou o možnostech realizace kurzu. Zájemci se mohou předběžně přihlásit na Informačním středisku v Hrozenkově - osobně nebo telefonicky na čísle 572 696 323.

3) Navrhují založit klub důchodců, aby náplň jejich života neztrácela smysl a nebylo to spouštěčem nemocí a předčasných úmrtí. Padesát nám mnohým už bylo a měli jsme to štěstí, že jsme mohli pracovat.

Vedení obce je připraveno tuto činnost podporovat. Je potřeba, aby se našel dobrovolník, nejlépe senior, který bude organizátorem. Kontaktní osoba pro Klub důchodců se může přihlásit u starosty obce.

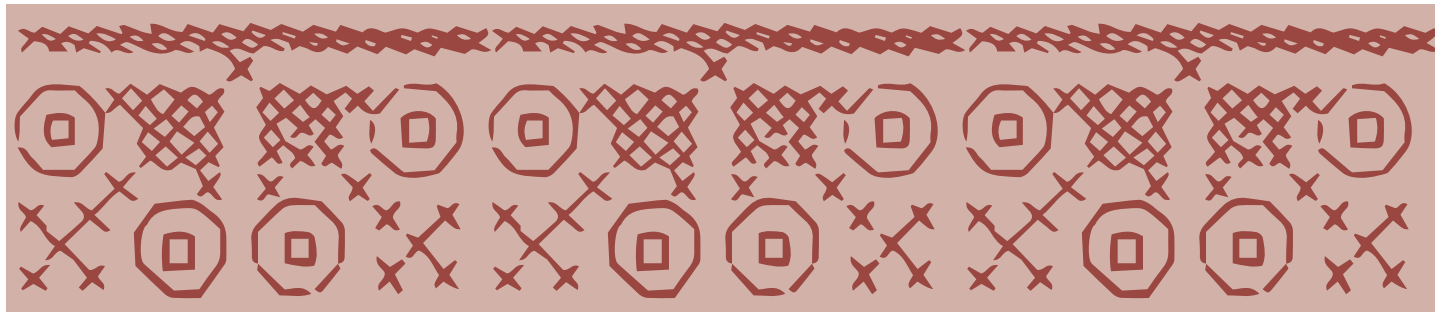
S pozdravem Marcela Surova učitelka MŠ v.v.

Kalendář plánovaných akcí od 1.9. Zpravodaj č. 2/2023

Datum akce	Název akce	Místo konání	Pořadatel
2. 9. 2023	Setkání absolventů a přátel školy v Bošáčkách	Škola Bošáčky	Pan Absolon ve spolupráci s Obcí Vyškovec
2. 9. 2023	Pohádkový les	Starý Hrozenkov	Kulturní komise a Obec Hrozenkov
8. 9. 2023	Hodová zábava – skupina Orient 78	Kulturní dům Starý Hrozenkov	Obec Starý Hrozenkov a kulturní komise
9. 9. 2023	Hody Žitková	Žitková, u kapličky	Obec Žitková + Farní úřad?
9. 9. 2023	130. Výročí hasičského sboru	Starý Hrozenkov – areál slavností	SDH Starý Hrozenkov
10. 9. 2023	Hody Starý Hrozenkov	Starý Hrozenkov, náves	Obec Starý Hrozenkov
16. 9. 2023	KOLDOKOL PÁRTY - Akce pro veřejnost, pro dospělé i děti.	Celnice Starý Hrozenkov	Ovocná manufaktura KOLDOKOL
17. 9. 2023	Hody Vápenice		Obec Vápenice
4. 10. 2023	Halloween párty	Kavárna Starý Hrozenkov	Kavárna a kulturní komise
13. 10. 2023	Posezení s heligonkou pro seniory	Penzion Starý Hrozenkov	Obec Starý Hrozenkov a kulturní komise
28. 10. 2023	Příměstský tábor pro vyšíváčky	Stará škola Vápenice	Vyšíváčky a Obec Vápenice
Prosinec 2023	Rozsvěcování vánočního stroměčku	U Obecního úřadu	Obec Starý Hrozenkov
26. 12. 2023	Štěpánská zábava	Kavárna Starý Hrozenkov	Kavárna Starý Hrozenkov

Uvádíme jen termíny akcí, které se do uzávěrky tohoto čísla podařilo zjistit.

Zpravodaj Moravských Kopanic č. 2/2023

Periodický tisk územního samosprávného celku.

Vydáno 8. září 2023 ve Starém Hrozenkově

Vychází třikrát ročně (na jaře/ v létě/na konci roku)

Evidenční číslo periodického tisku: MK ČR E 24471

Vydavatel: Obec Starý Hrozenkov, 687 74 Starý Hrozenkov 3

IČO: 00291331

Redakce velmi děkuje všem, kteří připravili zajímavé články, poslali fotografie, zajistili krásnou grafiku i tisk či jakkoliv jinak pomohli s přípravou Zpravodaje. Velmi si toho vážíme. Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce. Redakce si vyhrazuje právo pro úpravu a krácení článků, aniž by došlo ke změně jejich smyslu a významu.

Redakční rada: Pavel Gabrhel, Jan Janků, Renata Vaculíková, Michal Šišovský, Bohumila Zigová, Julian Babrnák, Anna Kubáníková, Ivana Zigová Gabrhelová, Jaroslav Bártek. Zástupci ZŠ, obcí, případně spolků budou ještě doplněni.

Adresa pro zaslání příspěvků do Zpravodaje: iskopanice@iskopanice.cz (Uzávěrka pro další číslo 10. listopadu 2023)

Grafická úprava: AB reklamní manufaktura, s.r.o. Luhačovice

Dožínkové foto na titulní stránce: Ivana Zigová Gabrhelová

Jazykové úpravy: Uvítáme dobrovolníky

Tisk: Agentura NP v.o.s. Staré Město

V elektronické podobě bude zpravodaj dostupný přibližně za měsíc od vydání na webu

obce Starý Hrozenkov www.staryhrozenkov.cz